

GIÊ-HÔ-VA DI-RÊ ³



Xin chúng ta cúi đầu cầu nguyện một lát.

Và người đã gọi chỗ đó là Giê-hô-va Di-rê: như nó có... đã thấy... Ở trên núi của CHÚA cho đến...ngày nay.

² Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con biết ơn tối nay được có đặc ân nhóm lại với nhau trong Danh Đức Chúa Jêsus, để thờ phượng Ngài trong Thánh Linh của sự sống lại Ngài. Và chúng con rất biết ơn Ngài, vì những gì Ngài đã làm cho chúng con rồi, bằng cách tự xác nhận chính Ngài bằng Lời ở giữa chúng con, và bằng sự sống lại. Và hy vọng của chúng con được xây dựng rất cao, Chúa ôi, bởi vì chúng con biết rằng—rằng Đức Chúa Trời mà chúng con hầu việc không phải là vị thần lịch sử nào đó, nhưng một Đức Chúa Trời ở thì hiện tại, Đấng đã sống lại từ kẻ chết, và đã chứng minh là Đức Chúa Trời đã ở với Mô-i-se, và với Áp-ra-ham, và tất cả các sứ đồ, và vẫn là Đức Chúa Trời không hề thay đổi. Rồi chúng con...Chúng con gia nhập vào với Eddie Perronet, như anh ấy nói, “Những hy vọng của tôi được xây dựng trên không gì khác ngoài Huyết và sự công bình của Chúa Jêsus.” Vì vậy, chúng con cảm ơn Ngài vì sự an ủi và an ủi lớn lao này mà chúng con có.

³ Lạy Cha, tối nay, nếu có một người ở đây giữa chúng con, tối nay, mà không có hy vọng lớn này, xin cho đây là giờ mà một Lẽ thật Đời đời vĩ đại đó sẽ được bày tỏ cho họ, Cha ôi, rằng họ sẽ biết rằng lý do họ ở đây trên trái đất không phải chỉ để—để làm việc. Và đó là một trong những lý do, dĩ nhiên. Nhưng lý do chính là trở nên con trai hay con gái của Đức Chúa Trời. Và xin cho điều đó đạt được, tối nay. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

⁴ Xin ban phước cho chúng con bây giờ khi chúng con có sự thông công chung quanh Lời Ngài. Lời Ngài là Lẽ thật. Và cầu xin Đức Thánh Linh lớn nhận lấy Lời của Đức Chúa Trời và phân chia Nó cho chúng con như chúng con có nhu cầu, vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Xin mời ngồi.

⁵ Cảm ơn anh chị em đã có cơ hội trở lại lần nữa tối nay, và đối diện với anh chị em những người tốt đẹp một lần nữa với Phúc âm vinh hiển này. Chúng ta đã thông báo rằng, bây giờ, sáng mai trường Chúa nhật, các mục sư phụ tá và cộng tác đang có một trường Chúa nhật chung ngay tại đây. Tôi nghĩ điều đó thật tốt. Và nhiều người trong số họ đã lấy chỗ ngồi ra khỏi nhà thờ của họ và mang chúng đến đây cho dân sự, và đó chắc chắn là một hành động trung thành tốt đẹp cho dân sự để làm một điều gì đó.

⁶ Chúng ta biết ơn Đức Chúa Trời vì thời tiết tốt đẹp mà Ngài đã ban cho chúng ta. Họ đã dự đoán chúng ta sẽ có những cơn bão và các thứ, mọi lúc. Nhưng Ngài đã ngăn những cơn bão lại, và chúng ta không có một chút khó khăn nào. Chúng ta biết ơn vì điều đó.

⁷ Và bây giờ, tối nay đã được ban cho...Chúng ta đã có những buổi nhóm truyền bá phúc âm bình thường. Và nếu có bất kỳ người lạ nào với chúng ta...Chúng ta đã không nhấn mạnh quá nhiều về—về những tội nhân đến với Đấng Christ. Và tôi đã đọc một đề tài tối thứ Năm vừa rồi, và tôi chưa bao giờ chạm tới điều đó. Chúng ta chỉ nói về Áp-ra-ham, và chúng ta chưa bao giờ đến với phân đoạn, về *Giê-hô-va Di-rê*. Vì vậy chúng ta đang cố gắng hoàn thành điều đó tối nay. Và chúng ta đang tin rằng Chúa sẽ cứu mọi người chưa được cứu, và đổ đầy mọi người mà không được đầy đầy Đức Thánh Linh, tối nay.

⁸ Bây giờ hãy nghĩ về điều đó thật gần trong khi chúng ta ở đây. Và trong khi chúng ta—trong khi chúng ta đang nói chuyện, hãy mở lòng của anh chị em để Đức Thánh Linh có thể nói chuyện bên trong với anh chị em. Chúng ta đang làm gì ở đây, dù sao đi nữa? Cứ suy nghĩ kỹ điều đó. Điều gì, đời sống của anh chị em là gì? Anh chị em đến đây để làm gì? Có phải Đức Chúa Trời...Anh chị em có ở trong tình trạng như vậy mà Đức Chúa Trời có thể lấy tất cả—tất cả những gì Ngài đặt để anh chị em ở đây, ra khỏi anh chị em không? Nếu không, thì chúng ta hãy giải quyết điều đó tối nay, thưa các bạn. Đó là một...

⁹ Tôi—tôi có một số người bạn gần bó quanh đây, từ nhà thờ của tôi. Một số trong những...Một trong những ủy viên, tôi biết,

và hai hoặc ba trong số các anh em. Tôi vừa nhận ra một gia đình mới đang ngồi ở đây, tối nay, gia đình Palmer từ nơi nào đó trên đây, lái xe vài trăm dặm mỗi—mỗi Chúa nhật tôi nói chuyện ở Indiana. Và Ông Welch Evans và gia đình ông đang ở đâu đó. Tôi không biết thật sự ở đâu. Tôi...Hôm nay, tôi đã học, thực tế suốt cả ngày, và tôi có thể nghe thấy tiếng của họ ở bên ngoài đó. Và tôi—tôi biết họ đã ở gần đây.

¹⁰ Bây giờ, ngày mai, ngày mai lúc hai giờ. [Người nào đó nói, “Hai.”—Bt.] Vào lúc hai giờ, ngày mai, toàn bộ buổi nhóm chiều mai được dành cho người đau, vì sự cầu nguyện cho người đau. Bây giờ, nhiều người nhắc đến nó như một buổi nhóm chữa lành.Ồ, chúng ta không hoàn toàn thích đề cập đến nó như thế. Bởi vì, chúng ta hãy gọi nó là một buổi nhóm đức tin. Vì vậy, nếu đức tin của chúng ta có thể đến với điểm đó, sau khi Ngài đã xác định ở giữa chúng ta, và biết mọi thứ trong lòng chúng ta, và đã chứng minh điều đó cho chúng ta, thấy đó, rằng Ngài đang sống, và đã xác nhận điều đó bằng lời Kinh Thánh.

¹¹ Anh em có để ý cách Ngài hỗ trợ mọi Lời, bằng sự Hiện diện hằng sống của Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thấy không? Thấy không? Thấy không? Bây giờ, điều đó cho thấy rằng anh em không phải nghĩ rằng chúng ta chỉ đang cố gắng nói điều gì đó giống như điều gì hoang đường. Những gì Kinh Thánh này đã hứa, đó là Lẽ thật. Thấy không? Vậy thì mọi Lời đều đúng.

¹² Bây giờ, tôi có thể không có đủ đức tin để làm cho mọi Lời của Nó hành động, nhưng tôi chắc chắn sẽ không chịu đựng bất cứ ai mà có đức tin đó. Hê-nóc có đủ đức tin, một ngày nọ, để đi dạo với Đức Chúa Trời, và cứ tiếp tục bước đi, đã đi lên Nhà mà không chết. Vậy thì, tôi nghĩ Hội thánh phải đến với điều đó, với một đức tin Cất lên. Tôi có thể không có đức tin đó ngay bây giờ, nhưng tôi chắc chắn sẽ không đứng trong cách của người nào đó đã có đức tin ấy.

¹³ Vì vậy, chúng ta tin rằng Đức Chúa Trời sẽ ban cho chúng ta đức tin lớn, và, ngày mai sẽ không còn một người yếu đuối nào trong tòa nhà, khi họ đến để được cầu nguyện. Chúng ta sẽ chỉ tin điều đó. Và bây giờ ước gì chúng ta tin điều đó! Bây giờ, tôi đã thấy điều đó rất nhiều lần!

14 Tôi đã thấy thời gian mà hai mươi lăm ngàn, cứ suy nghĩ bây giờ, không phải hai ngàn năm trăm, hai mươi lăm ngàn sự chữa lành nổi bật đang diễn ra với một lời cầu nguyện: Durban, Nam Phi. Họ chất đầy, tôi không biết có bao nhiêu xe tải lớn, mà anh em... Hai trong số chúng sẽ chất đầy toàn bộ thứ này ở đây, lấy những gì đặt trong đó, xe tải lớn của Anh, xe sáu và tám bánh trên chúng, giống như thế, cứ hết xe này đến xe khác, đi xuống, với gậy và những xe lăn, hay những gì họ gọi là những chiếc xe lăn, những thứ nhỏ bé mà họ mang theo với người đau. Và mang họ xuống qua rừng rậm. Và con sư tử sẽ đuổi theo họ, họ sẽ trèo lên cây. Và rồi đến với buổi nhóm. Và rồi thấy chỉ, trên bục giảng, một cậu bé.

15 Người đầu tiên bước lên bục là một—là một phụ nữ. Và cô ấy là người Hồi giáo được đánh dấu, với một chấm đỏ giữa hai mắt. Và tôi hỏi cô ấy có nói tiếng Anh không. Và cô ấy nói, “Chỉ một chút.”

Và tôi nói, “Tôi thấy chị là người Hồi giáo, người Hồi giáo.”

Cô ấy nói, “Vâng.”

16 Tôi nói, “Tại sao chị đến với tôi, như một Cơ-đốc nhân? Tại sao chị không đến gặp thầy tế lễ của mình?”

Chị ấy nói, “Tôi tin rằng ông có thể giúp tôi.”

17 Và tôi nói, “Ồ, tôi không thể giúp chị, trừ phi, chị tin vào Chúa Jêsus Christ.”

Và chị ấy nói, “Ồ, tôi đã chứng kiến những buổi nhóm.”

18 Chỉ ở đó ba ngày. Chúng tôi đã có khoảng, gần hai trăm ngàn người đang ngồi lúc đó, tại nơi đó. Vì vậy sau đó họ đã rào lại, bởi vì họ cũng đang có những cuộc chiến tranh giữa các bộ lạc.

19 Và tôi nói, “Ồ, bây giờ, chị phải tin vào Chúa Jêsus Christ.” Và tôi nói, “Chị đã từng đọc kinh—Tân Ước chưa?”

Chị ấy nói, “Tôi có.”

20 Tôi nói, “Chị nghĩ gì về Sứ điệp tôi vừa đưa ra, về Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi?”

Chị ấy nói, “Tôi tin điều đó.”

21 Và tôi nói, “Thế thì nếu Chúa Jêsus còn sống ngày hôm nay, Ngài đã chữa lành cho chị rồi. Theo như sự chịu khổ của Ngài, nó đã được bảo đảm rồi. Nhưng chị phải có đức tin. Và nếu Ngài ở đây, Ngài sẽ biết chị là ai. Ngài sẽ biết những gì chị đã làm. Ngài sẽ biết tất cả về chị. Chị tin điều đó không?”

Chị ấy nói, “Vâng, thưa ông.”

22 Tôi nói, “Nếu Ngài sẽ bày tỏ điều đó, chị có tin Ngài không, thế thì, Ngài ắt là Con Đức Chúa Trời, và được sống lại từ kẻ chết, và đang sống ở đây bây giờ không? Thánh Linh của Ngài ở trong tôi, và với những Cơ-đốc nhân khác này?”

Chị ấy nói, “Tôi tin điều đó.”

23 Tôi nói, “Điều chị ở đây vì...Chồng chị là một người thấp bé, nặng nề. Anh ấy có bộ ria mép màu đen. Cách đây hai tuần, chị đã đến một bác sĩ. Đây là tên của chị.” Tôi không thể viết, không thể nói điều đó. Tôi phải đánh vần nó. Đó là một cái tên Hồi giáo.

Chị ấy nói, “Đúng vậy.”

24 Và tôi nói, “Thế thì, và chồng chị đã đợi trong hội trường. Anh ấy đang mặc một bộ đồ màu xám và đội mũ rám nắng.” Tôi nói, “Bác sĩ hầu như là một người cao, gầy, đeo cặp kính hình sừng lớn. Ông ấy đã cho chị khám phụ khoa, và thấy chị bị u nang buồng trứng.”

Chị ấy nói, “Đó là sự thật.”

Tôi nói, “Chị tin nhận Chúa Jêsus là Đấng Cứu Rỗi của mình không?”

Chị ấy nói, “Chúa Jêsus Christ là Đấng Cứu Rỗi của tôi.”

Tiếp theo là một cậu bé mắt lé.

25 Và họ chỉ để cho những nhà truyền giáo đi, lấy một hoặc hai người ra khỏi mỗi bộ lạc. Anh em không thể giữ họ, không có cách nào cả. Vì vậy, họ có hàng trăm và hàng trăm dân quân đang cố gắng giữ họ, và họ không thể làm điều đó.

26 Và vì vậy rồi cậu bé, đôi mắt lé này, họ đặt cậu bé lên bục giảng, cách đó một khoảng.

27 Và trên bục giảng, những hoa loa kèn Calla to lớn đó. Các chị em ở đây, giống như những bông hoa ấy! Một số trong những hoa

loa kèn Calla đó có chiều ngang mười tám in-sơ; vàng, trắng, xinh đẹp. Và họ đã có nó. Chúng thật hoang dại. Có những bó hoa đặt xung quanh.

28 Và tôi đang nói chuyện. Họ đặt cậu bé lên. Nhà truyền giáo đã đưa cậu lên. Và cậu bé bị lác mắt. Cậu ấy vừa mới ăn tối.

29 Đôi khi chế độ ăn của họ—của họ rất buồn cười. Cậu ấy đã... Họ lấy một cây bút lông nhỏ và chọc thủng tĩnh mạch của con bò, vào trong cái mà họ gọi là một—một cái xô. Đó là một cái túi nhỏ, được may bằng da với nhau, và để cho máu—máu, máu nóng, chảy vào trong đó. Rồi vắt sữa một ít sữa vào đó, và khuấy nó, nó tạo nên một—một thứ đồ uống có bọt ngon lành.

Con không thích một trong chúng, phải không, con yêu dấu? Không.

30 Vì vậy, điều đó, nhưng, cậu ấy, đó là những gì nó đã ăn. Và đôi mắt nhỏ của nó bị lé. Tôi nói, “Bây giờ, bất cứ ai có thể thấy, sẽ biết điều gì không ổn với đứa trẻ. Mắt nó bị lé. Nếu tôi có thể giúp đứa bé đó,” tôi nói, “tôi chắc chắn sẽ làm điều đó. Nhưng tôi—tôi không thể giúp được nó, hơn bất cứ ai khác.” Tôi nói, “Nếu một bác sĩ có thể, ồ, nếu ông ấy không làm điều đó, thì ông ấy sẽ có điều gì đó nghiêm trọng từ tấm lòng của bác sĩ, nếu ông ấy có thể giúp đỡ nó.” Tôi nói, “Đừng nghĩ họ sẽ có cách nào để làm vào lúc này.”

31 Tôi nói, “Nhưng, bây giờ, Chúa có thể bày tỏ cho tôi về đứa bé.” Và rồi, Điều đó nói, “Đứa bé, cha và mẹ nó là một cặp vợ chồng gầy gò.” Đó là...Chị ấy là người Zulu, và họ thường thô kệch. Tôi nói, “Đây là họ đang ngồi ngay ở đây bây giờ. Tên của họ là *như vậy-như vậy*.” Và tôi nói, lúc đó, “Đứa bé được sinh ra với đôi mắt lé. Bởi vì, người mẹ...Họ đến từ một...Họ tin Cơ-đốc giáo, bởi vì bên trong túp lều tranh, nhỏ đó, có một bức tranh về Đấng Christ, được treo ở phía bên tay phải của bức tường.”

32 Và tôi nói, “Và đứa bé, ngay khi người mẹ chỉ đứa bé cho người cha, nó đã bị lác mắt.” Người cha và người mẹ đã đứng lên, để chứng thực điều đó là đúng. Tôi nhìn lại đứa bé, mắt nó cũng thẳng như mắt tôi.

33 Vì vậy tôi nói, “Bây giờ, chị thấy, Chúa ôi,” tôi nói, “tôi chưa đứng cách đứa bé hơn hai thước, đứa bé được chữa lành.”

Cứ tiếp tục. Và tôi đã gọi người tiếp theo.

34 Và rồi khi nó xảy ra, tôi nghe thấy một sự náo động. Tiến sĩ Bosworth và Tiến sĩ Ern Baxter, những người quản lý của tôi, trong buổi nhóm, họ đang cãi nhau với người nào đó, và tôi... làm náo động như vậy. Anh chàng này đang cố gắng lên bục giảng, hay cố gắng lên đó. Và có nhiều bác sĩ, y bác sĩ đang ngồi ở đó. Vì vậy bác sĩ y khoa này, ông—ông ấy nói, ông ấy đang nói chuyện. Ông ấy nói, “Tôi muốn nói chuyện với ông ấy về đứa bé đó.”

Tôi quay lại, tôi nói, “Chuyện gì vậy, thưa bác sĩ?”

Nói, “Làm sao anh biết tôi là một bác sĩ?”

35 Và tôi nói, “Anh là một bác sĩ. Anh là... Anh đã lớn lên, ở nước Anh. Anh là một bác sĩ người Anh.” Và nói cho ông biết ông đã học ở đâu.

36 Ông ấy nói, “Bây giờ, thưa Ông Branham, tôi có thể hiểu được chỗ mà thần giao cách cảm có thể—có thể đọc được tâm trí của tôi.”

Tôi nói, “Tôi không đọc được suy nghĩ của ông, thưa bác sĩ.”

37 Và ông nói, “Nhưng điều mà tôi không thể hiểu được...” Nói, “Tôi tin rằng có Đức Chúa Trời. Và tôi biết rằng hoa huệ đó không thể sống ở đó mà không có Đức Chúa Trời,” nói, “bởi vì nó có một sự sống trong đó.” Ông nói, “Nhưng Ngài có hữu hình không? Tôi đặt đứa bé đó lên bục giảng. Tôi đã xem xét nó. Đôi mắt của nó đã bị lè ngay tại đó. Và đây là đứa bé bây giờ với đôi mắt nhìn thẳng. Điều đó đã làm gì, Ông Branham?”

Tôi nói, “Chúa Jêsus Christ.”

38 Và ông nói, ông nói, “Ồ, bây giờ hãy xem,” ông nói, “tôi tin vào Đức Chúa Trời.” Ông ấy nói, “Nhưng tôi muốn hỏi ông một câu hỏi, như một mục sư bây giờ. Ông đã thối miên đứa bé đó à?”

39 Tôi nói, “Thưa ông, và ông muốn nói rằng hiệp—Hiệp hội Y khoa Anh quốc cấp cho ông giấy phép hành nghề y khoa, và không biết gì về thuật thối miên hơn điều đó? Nếu thuật thối

miên sẽ làm mất trẻ sơ sinh trở nên nhìn thẳng, ông nên thực hành thuật thôi miên.” Thấy không?

Và ông ấy nói, “Ồ, hãy nói cho tôi biết điều gì đã làm điều đó.”

Tôi nói, “Chúa Jêsus Christ.”

Ông ấy nói, “Nhìn kia,” nói, “tôi tin. Tôi đã nói Đức Chúa Trời ở trong hoa huệ đó.”

⁴⁰ Và Ông Bosworth nói, “Bây giờ, ông sẽ bắt đầu một cuộc náo loạn ở đây.” Bởi vì, họ cũng có sự phân biệt, ở đó, anh em biết đấy.

⁴¹ Và vì vậy tôi nói, “Ông sẽ...” Thế thì, chiến tranh bộ lạc. Tôi nói, “Ông sẽ bắt đầu một cuộc bạo loạn bây giờ. Đừng làm thế.” Tôi nói, “Ông đang mất quá nhiều thời gian cho đứa bé đó.”

⁴² Và tôi nói, “Đây là những gì ông phải làm. Đứa bé đang đứng đó. Ông đặt nó trên bục giảng. Chính đức tin của nó, và đức tin của người mẹ, bằng cách nói với nó điều đó, đã chữa lành đứa bé. Đôi mắt của nó đã bị lè ở đó, nó không hề chạm vào tôi, hay ở xung quanh tôi, hay bất cứ điều gì khác. Tôi thậm chí không hề nhìn và thấy đứa bé nữa, nhìn lại hội chúng, thấy khả tượng, nói cho biết đó là gì, và nhìn lại, mắt đứa bé đã nhìn thẳng.”

⁴³ Và ông ta bước đến dưới chân micrô lớn đó. Ông nói, “Tôi tin nhận Chúa Jêsus Christ là Đấng Cứu Rỗi của tôi.” Thấy không?

⁴⁴ Khi tôi rời khỏi Durban, ông ấy đã nhảy qua hàng rào, nơi nhiều người, khoảng mười, hai mươi ngàn người ở ngoài đó để nói lời tạm biệt, và...Hay là, rời khỏi (không phải Durban, tôi xin lỗi) Johannesburg. Và ông nhảy ra, và ôm lấy eo tôi, như thế này, và nói với tôi rằng ông đã từ bỏ việc thực hành của mình trong thành phố, và đang chuyển sang cánh đồng truyền giáo, như một nhà truyền giáo y khoa cho dân sự. Và trong khi ông ấy nói chuyện với tôi, ông ấy bắt đầu nói những thứ tiếng khác, khi ông ấy đang nói chuyện với tôi. Điều đó đúng, một bác sĩ y khoa, Anh giáo, Anh giáo.

⁴⁵ Tiếp theo dưới đó là một cậu bé, hay một thanh niên. Anh ấy...Tôi sẽ không có thời gian để đi vào điều đó. Đó là...Cậu ấy đã vậy, cậu—cậu ấy phải bước đi bằng đôi tay và đôi chân của

mình, giống như vậy. Họ có một sợi dây xích quanh cổ anh, giống như một con chó.

46 Và tôi nói, “Chao ôi, anh...” Anh chàng tội nghiệp đó, nếu ai có thể giúp anh ta, mà không muốn làm điều đó, ấy sẽ là một người có tấm lòng rất độc ác. Tôi nói, “Tất nhiên, bây giờ, tôi không thể chữa lành cho anh ấy, bất cứ ai biết điều đó. Tôi không thể chữa lành cho cậu ấy. Tôi chỉ có thể nói nếu Chúa sẽ cho tôi thấy điều gì đã xảy ra, hay điều gì đã gây ra nó, hay điều gì đó. Bởi vì sự chữa lành đã được mua rồi.”

47 Bây giờ, tôi muốn anh chị em ở đây, mà bị đau ốm, nhận ra điều đó. Sự chữa lành đã được mua rồi. Các bạn đã được chữa lành rồi. Đó chỉ là sự thiếu đức tin. Mọi sự đều có thể xảy ra với những người mà sẽ tin. Anh chị em chỉ phải tin điều đó bây giờ.

48 Và vì vậy sau đó chúng ta thấy rằng người nhỏ bé này...người này ở đây, tôi—tôi đã nói, “Hãy mang anh ta lên đây.”

49 Và họ đang dắt anh ta bằng một sợi dây xích. Và anh ấy nghĩ, bây giờ, đôi khi các bộ lạc muốn làm một trò hề cho khách du lịch. Và họ nhảy một điệu nhỏ, anh em biết đấy, một điệu nhảy bộ lạc nhỏ, để kiếm tiền từ khách du lịch. Và anh ấy nghĩ tôi muốn anh ấy nhảy. Cậu bé thậm chí không ổn về mặt tinh thần. Và, vâng, tôi không thể nói trong đám đông hỗn tạp này, bởi vì họ không mặc quần áo, anh em biết đấy. Phụ nữ của họ, đàn ông, và tất cả, đều trần truồng. Vì vậy họ—họ chỉ...có thể là một mảnh vải, hay điều gì đó. Nhưng cậu ấy đã đi bằng tay và chân của mình, và điều đó thật khủng khiếp. Vì thế nên tôi...Họ đã giữ anh ta bằng dây xích, như *thế*, và đưa anh ta lên; quấn quanh cổ anh ta, dắt anh ta. Và anh ta đang cố gắng, nói, “A-ba-ba-ba.” Tôi cố làm cho anh ấy hiểu đó không phải là những gì tôi muốn. Tôi...

50 “Người thông dịch Zulus,” tôi nói, “bây giờ hãy nói những lời. Hãy bảo anh ấy đứng yên và chỉ tin.”

51 Và anh ấy ngược lên nhìn tôi như *thế*. Và—và tôi nói, “Bây giờ, chàng trai đó...Cậu ấy đã như vậy từ khi còn là một cậu bé.” Tôi nói, “Những gì cậu ấy thực sự...Những gì cậu ấy đang nghĩ về bây giờ, đó là anh trai của cậu ấy. Anh trai của cậu ấy hoặc

là cưỡi trên một con chó vàng, hoặc một con dê. Anh ấy đã bị quăng xuống.” Và tôi nói, “Anh ấy tự làm cho mình tàn tật. Anh ấy đi trên hai cây gậy.” Và tôi nói, “Bây giờ, tôi thấy người thanh niên đó được chữa lành. Anh ấy, anh ấy đã ném đi đôi nạng của mình.”

⁵² Khoảng thời gian đó, phải mất hai mươi phút để khiến họ yên lặng. Chàng trai đang ngồi cách đó khoảng ba dãy phố, dưới con đường đó. Ở đây anh ta đến, với những cây gậy trên tay, cứ chạy hết sức. Anh ấy đã được chữa lành, trên đường đi xuống đó, khi người thông dịch tiếng Zulu đó. Mười lăm thông dịch viên khác nhau đang đứng ở đó. Anh em nói một lời, phải đợi cho đến khi nó đi qua những người thông giải. Ở đây anh ta đến, với những cây gậy trên đầu, như *thế*. Anh ấy đã được chữa lành.

⁵³ Và—và rồi tôi—tôi nhìn quanh. Rồi tôi để ý, lần nữa, nhìn vào anh ấy, tôi thấy anh ấy đang đứng lên. Đó là khả tượng. Không có gì sẽ ngăn chặn điều đó. Không. Nó đã xong rồi, đấy; chỉ chờ đợi lời.

⁵⁴ Bây giờ, hãy xem. Thứ Hai sắp đến này tôi sẽ được năm mươi lăm tuổi. Đó là ngày sinh của tôi. Và tôi đã thấy những khả tượng từ khi còn bé. Tôi chưa bao giờ thấy một trong số chúng sai. Và tôi sẽ hỏi bất cứ ai nếu họ đã từng thấy một điều, điều đó đã được kể, từng thất bại. Nó không thể sai. Đó là Đức Chúa Trời.

⁵⁵ Vì vậy, rồi tôi đã thấy nó. Rồi tôi nghĩ, “Đây là cơ hội của tôi bây giờ để có được... để—để có được sự kêu gọi tin nhận của tôi. Và tôi thấy anh ấy đứng lên. Tôi biết anh ấy sẽ được chữa lành lúc đó, bởi vì, đấy, nó đã được tỏ ra rồi. Nó phải là cách đó. Đó là những gì khả tượng nói. Nó chính xác là những gì đúng.

⁵⁶ Bao nhiêu người biết rằng những điều đó là đúng? Điều này, dành cho những người lạ nhìn thấy. [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Đó là thật. Không bao giờ, không có sự sai với nó. Đức Chúa Trời luôn luôn làm cho nó đúng.

⁵⁷ Tôi nghĩ, “Đây là lúc tôi dành cho sự kêu gọi tin nhận.” Tôi nói, “Bây giờ, cậu bé này ở đây, tôi không thể chữa lành cho cậu ấy. Nhưng nếu quyền năng của Đức Chúa Trời đã cho tôi thấy một khả tượng, thì sẽ được chữa lành bây giờ. Bây giờ, nếu cậu

ấy không được chữa lành, thì tôi là một tiên tri giả. Nhưng nếu cậu ấy được chữa lành, bao nhiêu người trong các bạn sẽ tiếp nhận Đấng Christ như là Đấng Cứu Rỗi cá nhân?” Ở đó, tôi đoán, có mười ngàn người Hồi giáo ở đó.

⁵⁸ Tôi vừa nói chuyện, vài ngày trước đó, với một người trí thức. Nói, “Chiến tích phước hạnh đó!” Anh em biết đấy, họ đến từ những người Mê-đi Ba-tư xưa. Họ không thay đổi hay thay đổi. Anh em không thể thay đổi một trong những người đó.

⁵⁹ Vì vậy, và họ đã ở đó, đang ngồi ở đó. Một trong những phụ nữ Hồi giáo đã tin nhận Đấng Christ, và điều đó đã ảnh hưởng đến họ. Và con trai của Mahatma Gandhi đã ở đó.

⁶⁰ Vì vậy, đã có—đã có cậu bé này. Và vì vậy tôi nói, “Hãy đứng lên trên đôi chân của mình. Chúa Jêsus Christ làm cho anh khỏe mạnh.” Ô, anh ấy vẫn cố gắng nói, “Ừ-ừ-ừ,” như thế. Tôi bước đến và lấy sợi xích trong tay. Tôi nói, “Hãy đứng lên. Chúa Jêsus Christ làm cho anh khỏe mạnh.”

⁶¹ Bây giờ, đây là Kinh Thánh. Và nếu tất cả anh em đều biết điều gì đã xảy ra trong vài đêm qua, tôi không dám nói điều gì sai, trong điều này.

⁶² Ở đó, chàng trai đó bị bệnh như thế, bước đi, lưng anh ta lắc lư, giống như một con ngựa lắc lư. Bàn tay và bàn chân của anh; bàn tay của anh đã bị chai sạn như chân của anh, vì bước đi. Lần đầu tiên trong đời, anh ấy đã đứng trên đôi chân của mình. Những giọt nước mắt chảy ra từ cái bụng đen đúa của anh, giống như *thế*, cứ chảy xuống, giống như vậy. Không chỉ anh được chữa lành, mà tâm trí anh cũng bình thường nữa. Thấy không?

⁶³ Tôi thấy, tôi nói, “Bây giờ với tất cả các bạn mà sẽ tin, hãy để họ tin bây giờ trong khi tôi sẽ cầu nguyện. Tôi muốn biết bao nhiêu người ở đây,” tôi nói, “sẽ tin nhận Đấng Christ làm Đấng Cứu Rỗi không?” Và trông giống như đại dương. Và họ đã ghi danh ba mươi ngàn người bản xứ, mà không biết tay phải với tay trái, đến với Đấng Christ.

⁶⁴ Tôi nhớ đã nói ở Kiwanis, cách đây không lâu. Và rồi tôi nhớ người đã phong chức cho tôi trong giáo hội Báp-tít Truyền giáo, mà luôn giễu cợt. Tôi nói, “Điều mà Báp-...Điều mà anh gọi là

sự cuồng tín, đây, đã giành được nhiều linh hồn hơn cho Đấng Christ trong một giờ, hơn là hàng chục ngàn đô-la mà giáo hội Báp-tít đã đầu tư vào những nhà truyền giáo ở đó.

65 Làm thế nào chúng ta đã tìm thấy họ? Ở đó, được gắn thể giống như một Cơ-đốc nhân, như thể *này*, và mang theo một thần tượng trong cánh tay của họ. “Nếu Amoyah...” *Amoyah* có nghĩa là “một sức mạnh vô hình,” giống như gió. “Nếu nó thất bại, *điều này* sẽ không.” Đó là sức mạnh của nó. Và ở đó tôi đã thấy ba mươi ngàn người bản xứ dâng đời sống của họ cho Đấng Christ.

66 Và đi đến với các bộ lạc ở ngoài đó, chiến thắng những người bạn khác của họ cho Đấng Christ. Và tôi đã cầu nguyện cho cả nhóm. Và khoảng bốn giờ sau đó, Sidney Smith, thị trưởng của Durban, Sidney Smith, thị trưởng Durban, Nam Phi, đã gọi điện cho tôi. Mà, đã có một phụ nữ đã chết, đêm trước đó, và được gọi, để cầu nguyện. Và bà đã có mặt tại buổi nhóm, còn sống. Và vì vậy, thế thì, đó là người bà con của Sidney Smith, và ông ấy cảm động hết sức.

67 Và rồi khi điều này, ông nói, “Hãy đi đến cửa sổ và nhìn xem, đi xuống đường phố.” Và ở đó những chiếc xe tải lớn kia, cứ chất đầy. Và những người bản xứ đã ở trong những chiếc giường và cáng đó, sáng hôm đó, đang đi phía sau, với những bàn tay giơ lên, khóc lóc, hát bằng tiếng mẹ đẻ của họ, “Chỉ tin. Mọi sự đều có thể được.” Và không còn chiến tranh giữa họ nữa, cứ hàng này đến hàng khác đi xuống đó. Những chiếc xe tải đi như thế, và cảnh sát hộ tống, và xe kéo phải chạy khắp nơi, như thế. *Chỉ Tin Mà Thôi*.

68 Bây giờ, nếu những người bản xứ trùu mền không biết tay phải với tay trái có thể chấp nhận điều đó, còn chúng ta thì sao? Hiểu không? Anh chị em biết tại sao không? Họ chưa bao giờ được truyền bá bất kỳ loại giáo lý nào. Hiểu không?

69 Chúng ta đã có mọi người. Tiến sĩ *A gì đó* nói, “Đó là sự cuồng tín.” Người khác *này* nói, “Đó là thần giao cách cảm.” Người này nói, “Không có gì với nó.” Người này nói, “Đó là ma quỷ.” Anh em không biết tin điều gì. Đó là lý do nó khó khăn. Nơi khó nhất để có những buổi nhóm chữa lành là ở Hoa Kỳ Đúng thế.

70 Ở đó, họ ở đằng kia, họ không biết gì về điều đó. Họ không nghe gì cả. Anh em nói với họ. Họ chỉ giống như một đứa trẻ. Họ chấp nhận điều đó và tin điều đó, họ rời đi.

71 Xin Chúa giúp chúng ta bây giờ. Bây giờ, chỉ một lần nữa để cầu nguyện. Chúng ta không thể cầu nguyện quá nhiều, đó là một điều chắc chắn. Kinh Thánh nói, “Ta muốn những người đàn ông cầu nguyện ở mọi nơi, gơ bàn tay thánh lên.”

72 Xin tiếp nhận chúng con, vào sự thông công của Ngài ở đây, khi chúng con giao phó chính mình cho Ngài, sự thông công của Lời Ngài, vì Ngài là Lời. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus, xin phán với những tấm lòng. A-men.

73 Chúng ta đã để lại Áp-ra-ham tối qua trong...Chúng ta đã bắt đầu với ông, và qua trong chương 22 của Sáng thế ký, nơi ông đang dâng đứa con trai duy nhất của mình, một hình bóng của Đức Chúa Trời ban cho Con Ngài. Chúng ta đã bắt đầu trở lại lúc đó, quay trở lại để nói về ông lần nữa, sự sống của ông ấy, và chúng ta chưa bao giờ thoát khỏi nó. Chúng ta đã để lại ông ấy, tối hôm qua, khoảng chương thứ 16 hoặc 17. Tôi tin rằng, chương thứ 15 là nơi chúng ta đã để lại ông ấy. Và chúng ta sẽ cố gắng hoàn thành nó tối nay, bởi vì tôi có một sứ điệp chỉ dành cho sự chữa lành Thiêng liêng, ý Chúa, cho chiều mai.

74 Và bây giờ mọi mục sư đều được mời. Hãy mang hội chúng của anh em đến. Hãy đến đây và đứng với họ để cầu nguyện.

75 Bây giờ chúng ta nhận ra rằng đôi khi Chúa Jêsus đã làm những việc, và đôi khi Ngài làm những việc...Anh em nói, “Tại sao Ngài cho phép những điều này vậy, Anh Branham? Tại sao Ngài cho phép những điều này xảy ra?” Đôi khi nó được thực hiện để thử đức tin của anh em, nhiều lần. Chúng ta...Và Ngài làm những điều lạ lùng. Tại sao Ngài không bước ra và nói, “Ta là *Đây*, và Ta là *Đó*.” Ngài đã không làm điều đó ngay từ đầu. Đấy, Ngài làm điều đó để thử đức tin của các bạn.

76 Nhìn xem, các thầy tế lễ nghĩ rằng có lẽ Ngài sẽ giáng xuống và phán với Cai-phe, một thầy tế lễ thượng phẩm. Nhưng Ngài được sinh ra như thế nào? Trong máng cỏ. Và đã bị chính dân

sự của Chính Ngài và các giáo phái của Ngài chối bỏ hoàn toàn trong những ngày đó.

⁷⁷ Bây giờ chúng ta thấy, một lần, Chúa Jêsus đang phán. Tôi chỉ muốn xem một trích dẫn nhỏ ở đây mà tôi muốn đưa ra. Chúa Jêsus có một đám đông lớn vây quanh Ngài, và trông như có quá nhiều, vì vậy hãy xem những gì Ngài đã nói. “Nếu các người không ăn thịt của Con Người, và uống Huyết Ngài, thì các người không có Sự Sống.” Bây giờ anh em nghĩ gì rằng một bác sĩ y khoa, hay bất kỳ người trí thức nào, sẽ suy nghĩ khi họ nghe về một Người có tên là con hoang và giống như một kẻ nổi loạn hơn đối với dân sự thời đó, đứng lên và đưa ra một—một trích dẫn như thế, “Nếu các người không ăn thịt Ta và uống Huyết Ta”?

⁷⁸ Ồ, họ sẽ nói, “Người đó là một ma cà rồng ăn thịt người. Ồ, chao ôi! ‘Uống Huyết Người, và ăn thịt Người’? Hội chúng các người hãy tránh xa một Người điên rồ như vậy.”

⁷⁹ Ngài không hề giải thích điều đó. Ngài không hề giải thích điều đó. Ngài không phải giải thích điều đó. Đúng vậy. Ngài chỉ muốn thấy họ có loại đức tin gì.

⁸⁰ Đấy, anh em, nếu anh em tin, anh em tin, tôi không quan tâm người nào nói gì. Nếu tôi cầu nguyện cho năm ngàn người tối nay, và tất cả năm ngàn người đã chết tối nay, vào buổi sáng tôi vẫn cầu nguyện cho người đau. Thấy không? Đó là những gì Đức Chúa Trời nói, là những gì quan trọng. Nó không phải là những gì người ta làm. Thấy không?

⁸¹ Và, Đức Chúa Trời, Ngài—Ngài phán, “Và nếu các người không ăn thịt của Con Người, và uống Huyết Ngài, các người không có Sự Sống trong các người.”

⁸² Ồ, chao ôi, những người đó, nhóm trí thức đó, tại sao, tại sao, họ nói, “Hãy tránh xa Người đó. Anh ta bị điên. Anh ta là một người hoang dã. Tại sao, Anh ta là một ma cà rồng ăn thịt người, ‘ăn’ thân thể của Người đó.” Bây giờ, Ngài không hề giải thích điều đó.

⁸³ Bây giờ Ngài có bảy mươi thầy giảng được phong chức với Ngài. Ngài nghĩ Ngài có một đám đông quá đông ở đó, vì vậy đám—đám đông đã bỏ đi khỏi Ngài. Vì vậy Ngài đã có những

mục sư truyền đạo được phong chức đang ngồi ở đó, mà Ngài đã sai họ đi ra, bảy mươi người trong số họ. Ngài phán, “Các người sẽ nói gì khi các người thấy Con Người lên Trời từ nơi Ngài đến?” Bảy giờ, Ngài không hề giải thích điều đó.

⁸⁴ Và những thầy giảng nói, “Người này lên Trời từ nơi Ngài đã đến à? Ồ, chúng ta biết Ngài. Chúng ta biết mẹ Ngài. Chúng ta đã đến chuồng bò nơi Ngài được sinh ra. Chúng ta đã thấy cái nôi mà Ngài đã được ru. Chúng ta câu cá với Ngài. Chúng ta đang nằm trên bờ sông ở đây với Ngài. Và Con Người này ‘lên từ đâu Ngài đến?’ Ngài đến từ Bết-lê-hem. Đây là đâu, ‘sắp đến?’ Điều đó quá nhiều đối với chúng tôi.” Và họ bỏ đi khỏi Ngài. Ngài không hề giải thích điều đó. Ngài không bao giờ.

⁸⁵ Ngài không phải giải thích bất cứ điều gì. Đức Chúa Trời không phải giải thích điều gì. Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài chỉ làm điều đó, bởi vì Ngài đã hứa điều đó. Ngài không giải thích điều đó.

⁸⁶ Rồi mười hai người duy nhất của Ngài đã ở lại. Và Ngài quay lại và nhìn họ, phán, “Ta đã chọn mười hai người trong các người, và một trong các người là quý.” Ngài phán, “Các người cũng muốn đi chứ?”

⁸⁷ Lúc ấy Phi-e-rơ đã nói những lời tuyệt vời đó, “Lạy Chúa, chúng tôi sẽ đi với ai? Vì chúng tôi tin chắc rằng Ngài có Lời Sự Sống.” Họ đã thấy Nó được chứng thực rất rõ ràng; cho dù các thầy tế lễ đã nói gì, bất cứ ai khác đã nói gì đi nữa. Họ biết ngay ở đó, rằng, rằng Ngài có Lời Sự Sống. Nói, “Ngài có Lời Sự Sống.”

⁸⁸ Và bây giờ chúng ta để ý, cho dù những người khác đã làm gì, họ đã bỏ đi như thế nào, những môn đồ đó đã được định trước, họ được phong chức cho Sự sống Đời đời. Không, họ không thể giải thích Nó, họ không thể giải thích Nó hơn những người còn lại của họ có thể. Nhưng có điều gì đó trong họ, sự tượng trưng đó—đó trên Thiên đàng. Một ý tưởng mà Đức Chúa Trời đã có về họ trước khi sáng thế, đã tự bày tỏ ở đây, và họ được kết nối với Đức Chúa Trời và chắc chắn đó là lời hứa của Đức Chúa Trời được chứng thực, và không có gì sẽ thay đổi điều đó khỏi họ. Đó là Cơ-đốc giáo chân chính, chân thật.

⁸⁹ Ngày nay, con người là điều gì đó trên trật tự giống như họ đã có trong những ngày khi các môn đồ ở ngoài đại dương. Và một đêm nọ cơn bão đến, và không có gì cả; mọi hy vọng đã biến mất, rằng họ từng được cứu. Và họ đã thấy Ngài đến, bước đi trên—trên—trên mặt nước. Bấy giờ con tàu của họ bị ngập nước, và những cánh buồm bị gãy, và những mái chèo không còn nữa, và họ đang ôm nhau, la hét. Và họ nhìn ra đó và thấy Ngài đến, bước đi trên mặt nước, và sợ hãi Ngài. Hy vọng duy nhất của họ, và họ sợ người duy nhất mà có thể cứu họ. Nếu đó không phải là bức tranh thật ngày nay, một lần nữa! Họ—họ nghĩ nó trông thật ma quái. Anh em biết đấy, họ nói họ kêu lên, vì sợ hãi, “Là một con ma!” Nó trông quá giống con ma. Ngày nay cũng vậy.

⁹⁰ Nhưng nếu anh em chỉ làm giống như họ đã làm khi họ kêu khóc; họ đã nghe tiếng đó đến, “Đừng sợ. Ấy là Ta đây. Đừng sợ. Hãy can đảm.”

⁹¹ Và nếu anh em chỉ quan sát Lời hứa dành cho thời đại này, anh em sẽ nghe tiếng nói giống như vậy qua Lời, “Ấy là Ta đây. Ta đã hứa làm điều này trong những ngày sau rốt. Đừng sợ. Đừng sợ hãi. Hãy đặt sự tin cậy nơi Ta, Con Đức Chúa Trời,” Ngài là Đấng ấy. Hãy tin điều đó bây giờ.

⁹² Chúng ta đã để lại Áp-ra-ham trong sự Hiện diện của Ê-lô-him, tối hôm qua, nơi ông...chúng ta đã mang ông qua những lời hứa. Và bây giờ lời hứa cuối cùng trước khi con trai đến, chúng ta thấy rằng một Người đã đến; mặc như một người đàn ông, ăn uống như một con người, nói chuyện như một người; và Áp-ra-ham nhìn Ngài và xưng hô với Ngài như là Ê-lô-him, “Ê-lô-him.” Hai người đã đi xuống Sô-đôm, để giảng đạo ở dưới đó. Và chúng ta đã so sánh khung cảnh đó với ngày hôm nay. Tất cả các bạn còn nhớ câu chuyện ấy chúng ta đã để lại nó ở đâu. Thật hoàn toàn giống như Chúa Jê-sus đã tiên đoán nó sẽ xảy ra, rằng, “như đã xảy ra trong thời Sô-đôm,” điều tương tự cũng đặt ở vị trí giống như vậy tối nay. Và nếu...

⁹³ Hôm nay tôi đang ngồi ở đó, và tôi đã tự hỏi, và tôi đã tự hỏi tất cả về điều này. Họ nghe một trận động đất khác xảy ra dưới đó, và họ nói, “Làm rung động các nước lần nữa.” Và tôi nghĩ, đây là gì? Anh em biết đấy, nó đã được xảy ra vào thứ Sáu Lễ

Thương Khó. Anh em biết đấy, một ngàn chín trăm năm trước đây, vào thứ Sáu Lễ Thương Khó, giáo hội đã chối bỏ Chúa Jêsus Christ, và một trận động đất đã làm rung động thế giới. Và họ đã chối bỏ Ngài lần nữa, trong Thời đại Lao-đi-xê, như Kinh Thánh đã nói họ sẽ làm, đã có Ngài ở bên ngoài.

94 Và phong trào đại kết này của Hội đồng Giáo hội là chính xác những gì họ đang làm. Họ đang mất tất cả những sự dạy dỗ Phúc âm của họ và các thứ. “Nếu hai người không đồng ý với nhau, thì há cùng đi chung được sao?” Ồ, anh em không thể làm điều đó.

95 Điều đó sẽ không có tác dụng với những Cơ-đốc nhân đích thật, chân chính. Họ sẽ không bao giờ nhận được nó. Không, thưa quý vị. Một Cơ-đốc nhân được tái sinh sẽ không bao giờ đi vào một cái bẫy như thế. Nó giống như nhốt một con vịt trong một—trong một cái chuồng. Họ biết nó đang hưởng đến sự làm thịt. Anh em sẽ không bao giờ đẩy nó vào điều đó. Vì vậy chúng ta... Một Cơ-đốc nhân được tái sinh thực sự sẽ tránh xa điều đó.

96 Bây giờ Áp-ra-ham đang đứng đó và nói chuyện với một Người mà quay lưng về phía trại của Sa-ra. Và tên của Áp-ram... Tên của Áp-ra-ham, một hay hai ngày trước đó, là Áp-ram; và Sa-rai, và bây giờ là Sa-ra, với Áp-ra-ham. Và Ngài đã xưng hô với Áp-ra-ham trong danh tế lễ, thân phụ của ông. “Hỡi Áp-ra-ham, Sa-ra (*công chúa*) vợ người ở đâu?”

Ông thưa, “Nàng ở trong trại, phía sau Ngài.”

97 Ngài phán, “Ta sẽ thăm viếng người theo lời hứa, theo kỳ đã định,” nói cách khác, “một tháng khác. Và Ta sẽ đến thăm người như Ta đã hứa.”

98 Đã chờ đợi hai mươi lăm năm cho đứa con lời hứa này; không lưỡng lự về sự không tin nơi Lời Đức Chúa Trời, nhưng mạnh mẽ, dâng sự ngợi khen cho Đức Chúa Trời. Hãy xem điều này bây giờ.

99 Và rồi Sa-ra, bên trong trại, nếu chúng ta đưa nó vào trong cách diễn đạt đường phố, hầu như cười thầm, nói, “Tôi, một bà già, chín mươi tuổi, mà có—có được niềm vui với chúa tôi, chồng tôi sao, ông ấy ngoài đó đã ngoài một trăm tuổi?” Không còn quan hệ vợ chồng; nhiều, nhiều năm.

¹⁰⁰ Và—và Người ấy, quay lưng Ngài về phía trái, nói, “Sao Sa-ra thắc mắc điều đó, nói trong lòng nàng những điều này?” Thấy không? Và cách đó Áp-ra-ham nhận ra Đấng đang phán với ông. Đó là Ê-lô-him, chính xác. Dấu hiệu của Ngài đã chứng minh lời tuyên bố của Ngài. Nói, “Ta sẽ thăm viếng các ngươi.” Tại sao Ngài phán, “Ta”? Ngài đã gọi ông là Áp-ra-ham như thế nào? Khi mà, Ngài là Đấng ban cho ông cái tên đó. Trong một biểu tượng, không phải trong sự hiện diện của một người đàn ông; cho thấy chính xác những gì sẽ xảy ra. Ban cho ông thẩm quyền được chứng thực và Lời được hứa của Ngài, rằng Người này đang nói chuyện với ông là Đức Chúa Trời, Ê-lô-him.

¹⁰¹ Bây giờ chúng ta tìm thấy, trong Hê-bơ-rơ chương 4 và câu 12, như tôi đã trích dẫn nó hai lần, rồi, hai đêm vừa rồi, mà, Kinh Thánh đã nói, “Lời Đức Chúa Trời phân biệt những ý tưởng trong lòng, những bí mật của tấm lòng.”

¹⁰² Và khi Chúa Jê-sus có thể nhìn vào hội chúng và phân biệt ý tưởng của họ, và nói với người đàn bà đã có bao nhiêu người chồng, nói với Na-tha-na-ên nơi ông đã ở, đó là sự chứng thực rằng Ngài là Đấng Mê-si đó, Đức Chúa Trời, Em-ma-nu-ên, bởi vì Ngài là Lời.

¹⁰³ Đó là cách của các nhà tiên tri. Các nhà tiên tri được coi là thần. Anh em hiểu điều đó. Chúa Jê-sus đã phán vậy, chính Ngài. Ngài phán, “Làm sao các ngươi có thể định tội Ta? Khi, các ngươi gọi những người mà Lời của Đức Chúa Trời đến với, các ngươi gọi họ là ‘các thần’. Và làm sao các ngươi lên án Ta, khi Ta nói, ‘Ta là Con Đức Chúa Trời?’ Và nếu Ta không làm những công việc của Cha Ta, thì đừng tin điều đó.”

¹⁰⁴ Ngài là Lời được chứng thực của Đức Chúa Trời cho thời đại đó. Bây giờ nếu Ngài đến với dấu hiệu của Môi-se, nó đã không có tác dụng. Nếu Môi-se đến với dấu hiệu của Nô-ê, nó đã không được nói tiên tri cho thời đó.

¹⁰⁵ Và tất cả những nhóm này, và các hệ thống thần học, và các trường trung học, và các trường học, và các mục sư có học vấn; mà tốt, chúng ta không có gì chống lại nó, nhưng đó không phải là Sứ điệp của thời đại. Điều đó dành cho thời đại ảm đạm đó.

106 “Sẽ có Ánh sáng vào lúc chiều tối.” Ngài đã hứa những điều này. Tôi đã đọc đi đọc lại, từ Lời. Chính xác như nó đã xảy ra lúc đó, Ngài phán nó sẽ xảy ra lần nữa. Tôi có thể gắn chặt nó với mọi lời Kinh Thánh trong Kinh Thánh, và chỉ cho anh em thấy rằng đó là Lẽ thật.

107 Bây giờ, những lời tuyên bố của Ngài đã được chứng thực khi Ngài phán ai, Sa-ra, những gì bà đã làm đằng sau Ngài. Bây giờ để ý, Ngài đã hứa, tháng tới bà sẽ thụ thai, “theo kỳ đã định,” Ngài phán.

108 Bây giờ để ý, con đường của Áp-ra-ham là một hình bóng của Dòng dõi hoàng gia bấy giờ. Nếu anh em để ý, Áp-ra-ham, lời hứa dành cho ông và cho con cái của ông sau ông. Và rồi con cái của ông, trước tiên, là dòng dõi xác thịt, và rồi Dòng dõi hoàng gia là Đấng Christ. Dòng dõi đầu tiên, mà là bởi tình dục, đến với Y-sác; nhưng không có tình dục, Chúa Jê-sus đến, Dòng dõi Thánh.

109 Bây giờ điều đó, Huyết, đấy, chúng ta được cứu bởi Huyết. “Và không có sự đổ huyết, thì không có sự tha tội.”

110 Để ý, Chúa Jê-sus không phải là người Do Thái. Chúa Jê-sus không phải là dân Ngoại. Chúa Jê-sus là Đức Chúa Trời. Ngài không phải, Ngài không thể là người Do Thái hay dân Ngoại. Nhìn xem, giới tính nam tạo ra huyết sắc tố, là tế bào máu. Mầm sống ở trong tế bào máu.

111 Tôi nghe anh chị em ở đây, nhiều người trong anh chị em... Tôi đã cưỡi ngựa dạo quanh ngày nọ, quan sát những người nông dân của—của anh em, và anh em có những con gà. Bây giờ, một con gà mái có thể đẻ một quả trứng, một con chim mẹ già có thể đẻ một quả trứng; nhưng nếu nó không ở với người bạn đời đó, nó sẽ không bao giờ nở. Tuy nhiên, nó có thể đẻ trứng, vì trứng ở trong—trong...bởi giống cái. Nhưng, huyết, và sự sống ở trong huyết.

112 Vì vậy, do đó, sự sống của Ngài là sự sống tạo dựng, không phải được gieo mầm từ con người nào đó.

113 Và rồi quả trứng không phải là Ma-ri, bởi vì nếu trứng là Ma-ri...Như hầu hết những người Tin Lành tin, và Công giáo, cũng vậy, trứng đó là Ma-ri, vậy thì...là trứng của Ma-ri, làm cho Ngài

là con người. Không, nếu tế bào máu là Đức Chúa Trời, thì trứng Đức Chúa Trời cũng vậy, bởi vì Ma-ri không thể sinh ra quả trứng đó...Anh em biết đấy, anh em hiểu tôi đang nói về điều gì. Ngài... Nàng không thể làm điều đó mà không có cảm giác. Vì vậy, với— với cảm giác, bạn khiến Đức Chúa Trời làm gì lúc đó? Lại là tình dục. Thấy không?

¹¹⁴ Vì vậy cả trứng và tế bào máu đều là Đức Chúa Trời. A-men. Đó là...Hãy tin điều đó, và bạn sẽ có đức tin để bước tiếp. Chúng ta không được cứu bởi huyết người Do Thái, hay bởi huyết dân Ngoại. Chúng ta được cứu bởi Huyết của Đức Chúa Trời, chính Ngài, một tế bào Huyết sáng tạo.

¹¹⁵ Như tôi đã nói, hãy lấy những con chim mẹ già này. Mùa xuân sắp đến. Tôi đã để ý ngày nọ, cách chúng lấy rơm và đi lên và làm tổ của chúng. Bây giờ nó có thể lên đó và làm tổ, và đẻ một ổ đầy trứng; và đậu trên chúng, và ấp chúng, và rất trung thành với những quả trứng của chúng cho đến khi nó—nó sẽ trở nên tội nghiệp đến nỗi nó không thể bay ra khỏi tổ, để kiếm thứ gì đó để ăn. Nhưng nếu nó không ở với chim trống, chúng sẽ không bao giờ nở. Chúng không có khả năng sinh sản. Anh em biết điều đó. Chúng sẽ nằm trong tổ, và thối rữa.

¹¹⁶ Và đó là cách của một số giáo hội của chúng ta. Chúng ta chỉ có một cái ổ đầy trứng thối. Họ không có đức tin về Áp-ra-ham. Đã đến lúc làm sạch tổ và bắt đầu trở lại, tiếp xúc; không phải với tổ chức nào đó, thần học viện nào đó. Nhưng hãy tiếp xúc với người bạn đời, Đức Chúa Jêsus Christ, Đấng mang lại sự sinh sản cho Thánh Linh của Sự Sống ở trong anh em. Ngài là Đấng khiến anh em tin Điều đó. Dọn sạch tổ và bắt đầu lại. Anh em vỗ nhẹ vào lưng họ và nhận họ vào, và phong cho họ những chấp sự, và đã kết hôn bốn hay năm lần, và mọi thứ. Chúng ta đang đến với thế giới gì, dù sao đi nữa? Đưa họ đến thần học viện và tìm một ít chất lỏng ướp xác đó vào họ, và mang họ trở về.

¹¹⁷ Và ở đây ngày nọ, dựa trên một ước tính, đã cho thấy rằng chín mươi chín phần trăm của những thầy giảng Tin Lành khắp đất nước, không tin vào sự Tái Lâm của Đấng Christ theo nghĩa đen. Tám mươi bảy phần trăm phủ nhận sự sinh ra đồng trinh.

Hãy suy nghĩ về điều đó. Con cái chúng ta sẽ phải đối mặt với điều gì ở nơi xa kia?

118 Đức Chúa Trời ôi, xin đem chúng con trở lại với Đức tin mà đã từng được truyền cho các thánh đồ.

119 Áp-ra-ham, hãy xem con đường của ông khi ông đến, ông đã làm hình bóng chính xác với hội thánh. Tất cả những gì Áp-ra-ham đã làm, đã...Chúng ta đã nhìn xem hội thánh. Nếu chúng ta có một hoặc hai tuần ở đây, để ở đây, tôi có thể chỉ cho anh em, từng bước một. Hội thánh đã mở đường giống như vậy. Dấu hiệu cuối cùng là Đức Chúa Trời, Lời đã hứa đang phán với ông, trong xác thịt con người. Lời hứa cuối cùng trước khi thế giới dân Ngoại bị hủy diệt, đó là Sô-đôm và Gô-mô-rơ. Bây giờ hãy suy nghĩ, Áp-ra-ham, trước đây, đã có...Đức Chúa Trời đã hiện ra với ông trong nhiều biểu tượng, và các ánh sáng, và các hình thức, và các dấu hiệu, nhưng chưa bao giờ Đức Chúa Trời đến với ông như một con người và nói bằng một giọng nói có thể nghe được, giống như một con người, từ một con người. Và, hãy nhớ, lời hứa ngay bây giờ sẵn sàng được ứng nghiệm, thành Sô-đôm sẽ bị đốt cháy, sứ điệp cuối cùng đang tiếp tục.

120 Và ở đó giáo hội bình thường, đúng hơn là giáo phái giáo hội. Ở đó, có một Billy Graham hiện đại đi xuống đó, để giật họ ra.

121 Đó là Hội thánh được Chọn, không phải ở Sô-đôm; được gọi ra, tách ra. Họ có được một sứ giả. Để ý, nhóm Áp-ra-ham đã có Sứ điệp. Và bây giờ nó là gì? Đức Chúa Trời, mà đã nói chuyện với ông suốt thời gian qua, trong những biểu tượng và hình thức, và mọi thứ, đến ngay. Và bây giờ Ngài bày tỏ chính Ngài ngay tại đây trong xác thịt con người, và phân biệt ý tưởng trong lòng Sara, đằng sau Ngài. Và Áp-ra-ham nói, “Đó là Ê-lô-him, Đấng Đầy đủ Mọi sự.” Hãy nhớ, ngay lập tức sau đó, Sô-đôm đã bị đốt cháy. Hãy suy nghĩ về điều đó.

122 Hội thánh có thể đang nhận được dấu hiệu cuối cùng của nó. Đấy, chúng ta đã...Anh em đã la lớn, anh em đã có sự xưng công bình bởi Luther; sự nên thánh bởi Wesley, thì giờ vĩ đại, la lớn, vui mừng; nói tiếng lạ, sự thông giải tiếng lạ, sự chữa lành Thiêng liêng. Nhưng chúng ta ở đâu bây giờ? Đức Chúa Trời đang phán ngay giữa chúng ta, qua chúng ta, có thể nghe được, giống như

Ngài đã làm ở đó. Và Ngài đã hứa thực hiện điều đó. Đó là vấn đề. Đó không phải là điều gì đó chúng ta đã bịa đặt. Kinh Thánh đã nói vậy. Chúa Jêsus phán Ngài sẽ làm điều đó, chính Ngài sẽ thực hiện điều đó lần nữa.

¹²³ Để ý, và ngay sau đó, Áp-ra-ham đã cầu xin cho Lót. Và Ngài phán nếu Ngài có thể tìm được mười người, Ngài sẽ tha cho nó. Nhưng Ngài thậm chí không thể tìm thấy điều đó, những sứ giả ở dưới đó. Họ đã chối bỏ những sứ giả.

¹²⁴ Giống như bữa ăn sáng của Billy Graham, khi ông ấy ở trong thành phố của chúng tôi, ở Louisville, Kentucky. Tôi đã ăn sáng với ông ấy. Ông ấy nói, “Tôi đi vào một thành phố,” ông nói, “Tôi...” Ông giơ Kinh Thánh lên. Ông ấy là một người rất tin vào Kinh Thánh. Ông nói, “Tôi đi vào một thành phố và tôi có một—một chiến dịch, tôi có ba mươi ngàn người cải đạo, hay những quyết định.” Ông nói, “Và tôi sẽ quay trở lại, sáu tháng sau, tôi không thể tìm thấy ba mươi.” Và ông nói, “Phao-lô đã đi vào một thành phố và khiến một người trở lại đạo, và khi ông trở lại, một năm sau đó, người cải đạo đó đã cải đạo, cải đạo nhiều lần, cho đến khi ông có hàng trăm người cải đạo bởi người đó.” Ông nói, “Bây giờ có chuyện gì vậy?” Ông nói, “Các anh là đám thầy giảng lười biếng.” Ông ấy nói, “Các anh ngồi gác chân trên bàn giấy, và không đi ra thăm viếng những người đó.”

¹²⁵ Vậy thì tôi là ai, một người dốt nát như tôi, mà mâu thuẫn với nhà truyền bá phúc âm vĩ đại ấy? Nhưng tôi muốn nói một lời với anh ấy. “Billy, thầy giảng nào đã nhận lấy người cải đạo của Phao-lô.” Thấy không?

¹²⁶ Đó là bởi vì Phao-lô đã dẫn dắt người đó khá sâu sắc, đến nỗi Đấng Christ đến trong người đó và người đó là một ngọn Lửa sống động, vươn tới sự Hiện diện sống động. Không phải là sự vận hành trí tuệ nào đó, hay người gia nhập nào đó, hay có được một ghi chú nào đó được ký, hay lời cam kết người đó sẽ đến với nhà thờ. Đưa anh ta đến với phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, và rồi anh ta sẽ—anh ta sẽ ở trên Lửa, anh ta sẽ sanh ra những đứa con. Làm thế nào anh em có thể làm điều đó khi anh ta vô sinh? Anh ta không thể có con cái trừ khi chính mình anh ta có Sự sống. Và đó là cách duy nhất mà bất cứ thứ gì có thể tự

sản sinh, là bằng mầm sống. Và mầm sống là Đức Thánh Linh đã ở trong Đấng Christ, thì ở trong người tin.

127 Bây giờ chúng ta để ý, dấu hiệu cuối cùng của Đức Chúa Trời đối với Áp-ra-ham, theo nghĩa đen, là Đức Chúa Trời, Lời. Hãy nhớ, Đức Chúa Trời là Lời đã hứa mà đã được hứa với ông từ lâu, đã phán với ông trong xác thịt con người. Một Người đang đứng đó, nói chuyện với ông, nhận biết những ý tưởng trong lòng Sa-ra; và bà, ở phía sau Ngài, trong một cái lều. Đó là dấu hiệu cuối cùng. Để ý bây giờ. Trước đây Ngài đã hiện ra với ông, trong nhiều biểu tượng, và vân vân, chẳng hạn như ánh sáng, và—và lửa, và vân vân, đã xuất hiện với ông, nhưng bây giờ để ý. Và ngay lập tức...

128 Tôi muốn anh em để ý những gì đã xảy ra với cặp vợ chồng già. Bây giờ tôi hy vọng anh em không coi tôi là người thất thường. Và—và nếu anh em không tin điều này, cứ để mặc nó, chỉ, đấy. Nhưng tôi chỉ muốn nói với anh em những gì tôi nghĩ đã xảy ra.

129 Anh em có để ý bây giờ, Sa-ra sẽ có đứa con này như thế nào không? Bấy giờ bà đã một trăm tuổi. Bây giờ người nào đó nói, “Ồ, nó khác hẳn lúc đó.” Kinh Thánh nói tử cung của bà đã không sanh sản, và Kinh Thánh nói rằng cả hai đều có tuổi tác.

130 Nhưng Ngài đang thực hiện với Sa-ra và Áp-ra-ham, đi theo con đường này, giống như Ngài đã hứa làm với Dòng dõi của họ. Và Ngài đã làm điều đó! Tôi có thể chứng minh điều đó, thật chính xác những bước mà Áp-ra-ham đã thực hiện. Bây giờ hãy nhìn xem ông ấy đang ở đâu bây giờ khi Đức Chúa Trời này đến và nói chuyện với ông, trong xác thịt con người, đã bày tỏ chính Ngài cho ông. Ngay lập tức bây giờ...

131 Làm thế nào Sa-ra sẽ có đứa con này? Bấy giờ Áp-ra-ham đã sống với bà, và có lẽ ông đã...Người ta nói, “Thân thể người dường như đã chết.” Kinh Thánh đã nói là vậy. “Thân thể người bây giờ đã không sanh sản. Tử cung của Sa-ra đã cạn cỗi. Nhưng người không lưỡng lự. Tuy nhiên, người đã tin điều đó.” Bây giờ hãy xem, nếu Sa-ra...

132 Tôi ở trong một nhóm thánh giả nhiều thành phần, và chị em

tha thứ cho tôi, các chị em. Và chị em lắng nghe bác sĩ của mình; và tôi là anh trai của các chị. Nhưng bây giờ để ý. Sa-ra, ở tuổi chín mươi, quá già để làm bồn. Trái tim ấy sẽ không chịu đựng được điều đó. Anh em biết điều đó. Và một điều khác, các mạch sữa của bà đã bị khô cạn. Họ không có sức khỏe và bình sữa trong thời của họ. Đấy, phải có một người vú nuôi. Để ý. Vậy Ngài sẽ làm điều đó như thế nào? Làm thế nào bà ấy sẽ có đứa con này? Tử cung của bà đã khô cạn. Bà không còn khả năng sanh sản trong thân thể bà, chính bà, và Áp-ra-ham đã không còn khả năng sanh sản.

¹³³ Anh em biết Ngài đã làm gì không? Ngài đã thay đổi họ. Ngài đã biến họ trở lại thành một thanh niên và một thiếu nữ. Tôi có thể chứng minh điều đó. Ngài đã làm cho họ thành một thanh niên và một thiếu nữ, khiến họ trẻ lại. Ồ, thật là một lời hứa tuyệt vời!

Anh em nói, “Ồ, Anh Branham!”

¹³⁴ Ồ, cứ chờ một chút. Đừng...Cứ giữ lấy. Điều này có thể làm tổn thương một chút, đối với người tuân thủ luật pháp, nhưng tôi—tôi muốn anh em thấy điều này bây giờ chỉ trong một phút. Bây giờ chúng ta chỉ đang giảng dạy giống như một bài học trường Chúa nhật về điều này. Ngài biến họ trở lại thành một người nam và người nữ trẻ lại, khoảng hai mươi tuổi.

¹³⁵ Áp-ra-ham, bây giờ hãy xem, ông đã già. râu ông xõa xuống. Thân thể của ông như đã chết. Cánh tay nhỏ bé, yếu ớt của ông. Sa-ra, chiếc khăn choàng nhỏ trên vai và chiếc mũ lưỡi trai nhỏ bé, một người bà nhỏ bé đang tập tễnh trên cây gậy.

¹³⁶ Tôi có thể thấy vào sáng hôm sau. Ồ, Áp-ra-ham với cái lưng gù lớn, mái tóc bạc trắng xõa xuống. Và Sa-ra nói, “Áp-ra-ham, anh yêu dấu, ồ, râu của—của anh đã chuyển sang màu đen.” “Ồ, Sa-ra, đôi mắt xinh đẹp chúng đang tỏa sáng giống như mọi khi. Hai má em đã hồng hào.” Trước khi mặt trời lặn đêm kế tiếp, bà đã trở lại thành một thiếu nữ, còn ông là một chàng trai trẻ.

Anh em nói, “Vô lý, Anh Branham!”

¹³⁷ Ồ, vâng, nó cũng vậy. Hãy xem bây giờ một lời hứa tuyệt vời và làm hình bóng cho Dòng dõi thánh của Áp-ra-ham, sẽ đến

ngay lập tức. Hãy nhớ, nó có phải là một lời hứa không? Vâng, chúng ta sẽ được thay đổi. Họ đã được thay đổi trở lại thành một người nam và người nữ trẻ trung, chỉ cho thấy một cách chính xác những gì Hội thánh, Dòng dõi thánh, sẽ được thực hiện.

Anh em nói, “Đó có phải là một lời hứa không?”

¹³⁸ Tê-sa-lô-ni-ca thứ Nhất 4:17, “Tiếng kèn của Đức Chúa Trời sẽ vang lên, và chúng ta sẽ được thay đổi trong chốc lát, trong nháy mắt, được cất lên với nhau.” Tại sao? Thân thể của bà, thân thể của họ, phải được thay đổi để nhận lấy đứa con trai. Và thân thể phàm tục, thấp hèn của chúng ta sẽ phải được thay đổi, để tiếp nhận Con, bởi vì chúng ta sẽ được cất lên. Chúng ta sẽ phải là một thân thể khác với điều này, vì chúng ta sẽ được cất lên trên không trung, để gặp Ngài. A-men. Không liên quan...Chỉ đúng với Kinh Thánh, anh em thấy đấy. Họ đã được thay đổi. Nếu chúng ta từng gặp Chúa trên không trung, chúng ta không thể gặp Ngài với loại thân thể này, bởi vì chúng ta đang ở trên đất. Nhưng chúng ta sẽ nhận được một thân mới, ha-lê-lu-gia, để sẽ đi lên trong sự Cất lên.

¹³⁹ Và phần tuyệt vời của nó, là nó rất gần trong tầm tay. Chúng ta thấy tất cả các dấu hiệu đang nằm ngay. Sẽ không lâu nữa, một trong những buổi sáng này sẽ có một sự thay đổi. Thấy không?

¹⁴⁰ Nhưng, hãy nhớ, nó sẽ chỉ đến với một mình Dòng dõi hoàng gia đó. Sự đến của Chúa Jê-sus sẽ rất bí mật, những người còn lại sẽ không biết gì về điều đó. Anh em biết đấy, có lẽ sẽ không có quá nhiều. “Như đã xảy ra trong thời Nô-ê, trong đó tám linh hồn được cứu bởi nước, sự đến của Con Người cũng vậy.” “Cửa thì hẹp và đường thì chật, nhưng ít người sẽ tìm thấy nó.” Anh em nói sẽ có hàng triệu người ở đó; vâng, tất cả qua các thời đại, được cứu chuộc, chắc chắn vậy. Nhưng, nơi Cất lên đó, nơi chúng ta đang đứng bây giờ!

¹⁴¹ Điều gì sẽ xảy ra một trong những ngày này? Họ sẽ nói, “Bây giờ, anh em biết đấy, ở đây chúng ta đang ở trong thời kỳ Đại nạn. Tôi nghĩ rằng Hội thánh đã được cất lên trước thời kỳ Đại nạn.” Đó là Lẽ thật. Không phải hội thánh; Nàng Dâu. Hội thánh trải qua thời kỳ Đại nạn, nhưng không phải Nàng Dâu. Không, thưa quý vị. Nàng được cứu chuộc. Nàng không có gì để được thanh

tẩy. Nàng đã thuần khiết rồi. Đức Thánh Linh đã đến trong Nàng và thanh tẩy Nàng, và lấy đi mọi sự ô uế và sự dữ tợn của thế gian, và Nàng tin Lời đó và trở nên một phần của Nó. Đúng vậy. Không có Đức Thánh Linh, không làm gì được. Đó là Nàng Dầu ra khỏi hội thánh. Và ở đó, nàng, được gọi là “phần còn lại của dòng dõi người nữ,” được còn lại để trải qua thời kỳ Đại nạn.

142 Anh em biết đấy, một lần sau tất cả lời Kinh Thánh, Ê-sai, Ma-la-chi 3, và Ê-sai 40, nói tiên tri về sự đến của Giảng Báp-tít, Giảng đã đến hoàn toàn phù hợp với lời Kinh Thánh. Và ngay cả các môn đồ đến với Chúa Jê-sus và nói, “Tại sao các thầy thông giáo nói, Kinh Thánh nói, rằng Ê-li phải đến trước?”

143 Ngài phán, “Người đã đến rồi, mà các người không biết. Người đã đến, và họ đã làm với người thật chính xác những gì được cho là phải làm, và các người đã không biết điều đó.”

144 Bây giờ, đó có thể là một trong những ngày này, anh em có thể nói, “Còn về sự Cát lên thì sao?”

145 “Nó đã trôi qua rồi, mà các người không biết điều đó.” “Sẽ có hai người trên giường; một người sẽ được đem đi, một người bị để lại.” Anh em biết đấy, có khoảng vài trăm người biến mất trên trái đất, dù sao đi nữa, mỗi ngày, anh em biết đấy. Họ không thể hiểu được điều đó.

146 Và cứ nghĩ về điều đó, điều đáng buồn, rằng nhiều người sẽ tiếp tục rao giảng, và tin rằng họ đang được cứu.

147 Và Nô-ê bước vào trong con tàu, và cánh cửa đóng lại phía sau ông, với bàn tay của Đức Chúa Trời. Mặt trời mọc lên, và lặn xuống, bảy ngày trước khi bất cứ điều gì xảy ra. Và dân sự cứ rao giảng, làm trò cười, và mọi thứ khác, mà không biết rằng sự thương xót duy nhất của họ đã bị đóng lại khỏi họ.

148 Hãy suy nghĩ, các mục sư truyền đạo vẫn sẽ giáo dục các thầy giảng và đưa họ ra ngoài, và những việc như thế đang diễn ra, chỉ hội thánh đang di chuyển; và hoàn toàn không có sự thương xót, không có bất cứ điều gì, bị cắt đứt hoàn toàn; sự Cát lên đã biến mất. “Hãy để kẻ ô uế vẫn còn ô uế,” Kinh Thánh nói thế. “Đã đến rồi mà các người không biết.” Hãy suy nghĩ về điều đó, tối nay, thưa các bạn, và xem điều gì đang xảy ra.

149 Không có gì trên đời có thể an ủi anh em bây giờ ngoài Lời của Đức Chúa Trời. Thấy không? Không có hy vọng nào khác; đất nước của bạn, không nơi nào khác.

150 Chúng ta đã bị sâu ăn mọt đến tận cốt lõi. Anh em biết điều đó. Chủ nghĩa cộng sản đã ăn mòn thứ đó. Nó được cho là...Nó phải là cách đó. Anh em sẽ không ngăn nó lại. Kinh Thánh đã nói nó sẽ xảy ra theo cách đó, vì vậy anh em sẽ không ngăn nó lại. Chỉ thế thôi.

Hãy sẵn sàng cho sự Cát lên. Đó là điều duy nhất để làm.

151 Tê-sa-lô-ni-ca, Tê-sa-lô-ni-ca Nhất 4:17 nói rằng, “Chúng ta sẽ được thay đổi,” giống như Áp-ra-ham, “và được cất lên,” một thân thể khác. Bây giờ, Áp-ra-ham, thân thể cũ của họ phải được thay đổi. Vì vậy chúng ta sẽ phải được thay đổi, để làm trọn lời hứa. Chúng ta sẽ phải được thay đổi. Bây giờ, anh em nói, những thân thể già nua này. Tôi muốn...

152 Tôi đã nói ở Kiwanis, ở đây cách đây một thời gian. Và một—và một tiến sĩ đến, sau đó, và ông ấy nói, “Ông Branham,” nói, “tôi đánh giá cao sự nói chuyện của anh, nhưng,” nói, “anh biết đấy, tôi không thể tin điều đó—điều đó—điều đó, trừ phi nó có thể được chứng minh một cách khoa học, về sự sanh ra đồng trình đó và những việc như thế, và về việc là Đức Chúa Trời.”

153 Tôi nói, “Ồ, anh sẽ không bao giờ tin Ngài, bởi vì anh không thể chứng minh một cách khoa học Đức Chúa Trời. Anh phải tin Ngài bởi đức tin, bởi đức tin.”

Ông ấy nói, “Ồ, tôi không tin bất cứ điều gì không có tính khoa học.”

Tôi nói, “Anh là người đã có vợ phải không?”

Ông nói, “Vâng, thưa ông.”

Tôi nói, “Anh có yêu vợ mình không?”

Ông ấy nói, “Tôi chắc chắn vậy.”

154 Tôi nói, “Hãy cho tôi thấy tình yêu là gì. Tôi muốn mua một ít, nếu anh có thể cho tôi biết hiệu thuốc nào bán nó. Tôi thực sự cần nó.” Tôi nói, “Tôi...” Đấy, chỉ là một điều đơn giản.

155 Tôi nói, “Tôi sẽ hỏi anh một câu. Bây giờ, ở đây, chúng ta được tạo ra từ bụi đất chẳng?”

Ông nói, “Vâng, thưa ông.”

156 Tôi nói, “Chúng ta nhận được bụi đất đó bằng cách ăn thức ăn đến từ trái đất, và đó là đời sống thực vật, và vân vân.”

157 Anh em thấy, anh em chỉ có thể sống bằng vật chất chết. Thấy không? Nếu bạn sống, điều gì đó phải chết để bạn có thể sống, về mặt thể chất. Nếu bạn ăn khoai tây, nó đã chết. Nếu bạn ăn thịt bò, con bò đã chết. Nếu bạn ăn thịt lợn, con lợn đã chết. Nếu anh em ăn rau xanh, nó chết. Đó là một hình thức của sự sống. Và anh em chỉ sống, tự nhiên, bởi—bởi bản chất của điều gì đó đã chết. Chết chết! Bây giờ nó không chỉ đứng về lý luận, thưa bạn, rằng anh em chỉ có thể sống Đòi đòi bởi bản chất của điều gì đó đã chết cho anh em? Đấng Christ đã chết, vâng, đã sống lại, để chúng thực Thần tánh của Ngài. Để ý bây giờ.

158 Tôi nói, “Thưa Tiến sĩ, nếu tôi ăn thức ăn lúc đó, mỗi lần tôi ăn thức ăn, nó đi vào cơ thể tôi và nó tạo ra các tế bào máu.”

Ông ấy nói, “Đúng vậy.”

“Rồi mỗi lần tôi ăn, tôi làm mới lại đời sống tôi.”

Ông ấy nói, “Đúng vậy, những tế bào máu mới.”

159 Tôi nói, “Thế thì tôi muốn hỏi anh đôi điều. Khi tôi mười sáu tuổi, tôi ăn ngô và đậu và khoai tây và thịt, giống như tôi bây giờ. Và mỗi lần tôi ăn, tôi trở nên lớn hơn và khỏe hơn. Và rồi khi tôi được khoảng hai mươi hai tuổi, mọi người, cho dù anh ăn nhiều thế nào đi nữa, anh ăn uống đầy đủ như thế nào, anh càng già đi và yếu đi. Bây giờ nếu tôi đang đổ nước từ cái chén này, vào cái chén này, và tôi đổ nó đầy một nửa; và rồi tôi cứ tiếp tục đổ, sau khi đầy một nửa; và thay vì đi lên, nó đi xuống. Khoa học chứng minh cho tôi thấy điều đó được thực hiện như thế nào. Thấy không? Thật tôi đang ăn cùng thức ăn đó, đang đổi mới đời sống của tôi mỗi ngày, theo như...Chứng minh điều đó, một cách khoa học chứng minh tôi đang đổi mới đời sống của mình khi tôi nhận vào những tế bào máu mới, cùng loại máu tôi đã lấy khi tôi mười sáu tuổi. Nhưng tại sao nó, sau khi tôi được khoảng hai mươi mốt, thì tôi không còn ăn bao nhiêu nữa, tôi đang suy

thoái, ngày càng già hơn và già hơn, và nét mặt nhăn lại mọi lúc? Thay vì làm tôi hồi phục, giống như lúc đó, bây giờ nó đang làm tôi suy sụp.” Đó là một cuộc hẹn hò. Đó là lý do nó như vậy.

¹⁶⁰ Nhưng Đức Chúa Trời đã tạo ra một bức hình, và Ngài đã có được bạn khi bạn ở độ tuổi hai mươi, nếu không có gì can thiệp như cậu bé bị què đang ngồi đây. Nó chỉ giống như một—một thân cây bấp bắt đầu mọc lên, và điều gì đó nằm trên nó và làm cho nó phát triển cong queo; nếu anh em có thể di chuyển thứ cong queo đó mà đã làm cho nó cong queo đó, thân cây sẽ thẳng lên. Nó phải thế. Chỉ thế thôi. Để ý, nếu không có gì cản trở điều đó, thì các bạn là, quý cô tốt đẹp, thanh niên tốt. Bạn và chồng bạn đang đứng với nhau, A-đam và Ê-va hiện đại từ thuở ban đầu. Đức Chúa Trời phán, “Họ đẩy. Bây giờ sự chết các người—các người đuổi theo chúng. Các người có thể bắt đầu lấy chúng, nhưng các người không thể nhận chúng hoàn toàn cho đến khi Ta gọi.” Bây giờ nó là gì? Đó là bức tranh âm bản. Ồ, chao ôi! Thấy không?

¹⁶¹ Đó chính xác là những gì Ngài đã làm với Sa-ra và Áp-ra-ham. Ngài đã xóa sạch tuổi già. Tuổi già là dấu hiệu của sự chết. Và họ sẽ không có dấu hiệu của sự chết trên Thiên đàng. Đấy, tất cả ký ức về sự chết sẽ bị lấy đi, và sẽ không còn tuổi già. Tất cả chúng ta sẽ trẻ. Nó chỉ là một bức tranh mà Đức Chúa Trời đã vẽ ra trong thời trẻ của bạn. Và bây giờ Đức Chúa Trời đã lấy và đặt Áp-ra-ham và Sa-ra ngay trở lại thời trẻ tốt đẹp đó lần nữa, vì vậy chúng ta ở đó.

¹⁶² Và một bằng chứng khác tôi muốn cho anh em thấy bây giờ. Tôi—tôi không...Tôi cảm thấy điều đó sẽ không quá tốt. Tôi chỉ phải...Anh em không tin điều đó. Ồ, hãy để tôi hỏi anh chị em. Hãy để tôi chỉ cho anh chị em điều gì đó. Hãy để tôi cho anh chị em thấy rằng họ đã làm điều đó. Bây giờ hãy xem.

¹⁶³ Hãy nhìn xem họ đã ở đâu, trên bản đồ, khi Đức Chúa Trời hiện ra với họ, trên đó bởi Sô-đôm. Ngay lập tức sau đó họ đã có một chuyến đi dài gần ba trăm dặm xuống Ghê-ra. Đó là một chuyến đi khá dài cho một ông già và phụ nữ lớn tuổi. Đây là ông già này bây giờ, với bộ râu xồm xuống, trên cây gậy của ông. Đây là bà nội nhỏ bé, anh em biết đấy, chiếc mũ lưỡi trai nhỏ trên, lê

bước theo sau ông, bước những bước nhỏ bốn hay năm tấc khi bà đi.

¹⁶⁴ Và rồi, rắc rối của nó là, khi họ đi xuống Ghê-ra, đó là A-bi-mê-léc, một vị vua đang đi săn tìm một người yêu. Và tất cả những người đàn bà tốt đẹp mà ông đã có ở dưới đó, những cô gái Phi-li-tin; khi ông nhìn thấy Sa-ra, ông đã yêu bà, muốn lấy bà làm vợ. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ha-ha! Ồ!

¹⁶⁵ Ồ, thưa anh em, Kinh Thánh thật giống như một bức thư tình. Anh em phải đọc hiểu ý, xem Nó có ý nghĩa gì. Đức Chúa Trời phán, “Ngài đã giấu Nó khỏi con mắt của những người khôn ngoan và cẩn trọng, và bày tỏ Nó cho những con trẻ muốn học biết.”

¹⁶⁶ Khi tôi đi truyền giáo, vợ tôi viết cho tôi một lá thư. Và tôi yêu cô ấy, và cô ấy yêu tôi. Và cô ấy nói, “Bill yêu dấu, tối nay em vừa đưa các con đi ngủ. Em đã làm việc ngày hôm nay.” Tôi thấy những gì cô ấy đang đọc, những gì cô ấy đang viết. Nhưng, thấy đó, tôi rất yêu cô ấy, tôi có thể đọc hiểu ý ngay giữa các dòng. Tôi biết cô ấy đang nói về điều gì. Cô ấy không phải nói với tôi. Tôi biết, vì tôi có thể đọc được ý nghĩa.

¹⁶⁷ Đó là cách xảy ra với Đức Chúa Trời, khi không cố gắng nghiên cứu từ quan điểm báo chí nào đó, quan điểm thần học nào đó, nhưng yêu Ngài. Hãy quỳ xuống và thực sự đón nhận Ngài vào lòng, “tình yêu thương của Đức Chúa Trời tuôn đổ ra trong lòng họ bởi Đức Thánh Linh,” sau đó hãy đi đến đọc Kinh Thánh và anh em sẽ thấy Nó nổi bật ngay giữa các dòng. Đấy, anh em biết những gì Ngài đang nói. Ngài không bao giờ nói trực tiếp điều đó ngay trong Lời. Chúa Jê-sus cảm ơn Cha bởi vì Ngài đã “giấu những điều đó khỏi con mắt của những người khôn ngoan và cẩn trọng.” Bây giờ, không ai khác có thể đọc những lá thư của vợ tôi như thế, bởi vì tôi yêu cô ấy theo cách đó, đấy, và đó là cách cô ấy viết thư cho tôi. Đó là cách Đức Chúa Trời viết cho anh em. Nó là cách, anh em đọc Nó.

¹⁶⁸ Bà ấy ở đây bây giờ, Sa-ra, chắc chắn, đã đi xuống đó. Các bạn có thể tưởng tượng bà ngoại nhỏ bé, các bạn biết không? Và tất cả những cô gái xinh đẹp ở dưới đó trong—trong nhóm người Phi-

li-tin, trong vùng Gerar. Và đây là A-bi-mê-léc ở đó, ông là một vị vua trẻ đẹp, và ông muốn kiếm cho ông một người yêu dấu, vì vậy ông nhìn xung quanh. Họ đẹp, và mọi thứ. Nhưng ông thấy bà ngoại đang đến, anh em biết đấy, đang run rẩy, lo lắng, đến gần, ông ấy nói, “Đó là người mà ta đã chờ đợi. Đó là nàng!” Nói, “Ồ!”

¹⁶⁹ Và Áp-ra-ham nói, “Ta cầu xin nàng, Sa-ra, nàng tỏ lòng nhân từ này với ta. Nàng thật đẹp khi nhìn, nàng biết đấy.” Nói, “Khi nàng xuống đó, nàng nói ta—ta là anh trai của nàng, và ta sẽ nói rằng nàng là em gái của ta. Bởi vì, nếu nàng không làm vậy, họ sẽ giết ta và bắt nàng đi.”

¹⁷⁰ Đấy, anh em không thể có hai vợ cùng một lúc, đấy, vì vậy chúng ta...Đúng hơn là, bà không thể có hai người chồng cùng một lúc. Một trong những ngày này, tôi sẽ giảng về điều đó. Thế thì, anh em nói về *Dòng Dõi Con Rắn* đang khuấy động điều gì đó, anh em chờ đợi cho đến khi điều này xuất hiện. Điều gì—điều gì, bây giờ? Hãy nhớ.

¹⁷¹ Rồi chúng ta thấy rằng khi thấy người bà lớn tuổi đó, đang đến gần như thế, A-bi-mê-léc đã yêu nàng, và đi và lấy nàng làm vợ.

Hãy suy nghĩ về điều đó. Thấy Ngài đã biến đổi họ ở đâu không? Chắc chắn, Ngài phải làm vậy.

¹⁷² Kinh Thánh này, bức thư tình, là điều gì đó Đức Chúa Trời viết cho chúng ta. “Ngài đã giấu Nó khỏi đôi mắt của những người khôn ngoan và cẩn trọng, và Ngài sẽ bày tỏ Nó cho những con trẻ muốn học biết.” Ngài giấu...

¹⁷³ Ngài đã giấu sự đến của Ngài. Ngài đã giấu Chúa Jêsus khỏi những người Pha-ri-si, họ là những người nghiên cứu về Kinh Thánh. Chúng ta không có gì giống như họ ngày nay. Cho dù họ là người nghiên cứu như thế nào đi nữa, họ đã không nhận ra Ngài. Ngài đã được giấu kín. Kinh Thánh nói Ngài là vậy.

¹⁷⁴ Và, anh em biết đấy, Kinh Thánh nói hàng giáo phẩm của thời đại này sẽ bị che giấu giống như vậy. “Hay nóng giận, kiêu ngạo, những người ưa thích sự vui chơi nhiều hơn những người yêu mến Đức Chúa Trời, những kẻ phản bội, những kẻ phao vu,

không tiết độ, và những kẻ coi thường những người đứng đắn. Có một...”

Anh em nói, “Đó là những người cộng sản.” Không, không.

¹⁷⁵ “Có hình thức tin kính, nhưng chối bỏ Quyền phép của nó; những kẻ thể ấy con hãy lánh xa đi.” Thấy không? Đúng vậy. “Đây là loại người đi từ nhà này sang nhà khác, và dẫn dắt những người đàn bà đại dột đây dục vọng,” vân vân. Để ý.

¹⁷⁶ Bây giờ chúng ta tìm thấy Áp-ra-ham ở dưới đó. Và A-bi-mê-léc đến, nói, “Đó là người mà ta đã chờ đợi, mọi lúc.” Vậy ông đã cử các cô gái của mình đến và đưa bà ra ngoài đó, và, ồ, có lẽ chỉnh sửa cho bà, và làm cho bà trông giống như một nữ hoàng nào đó. Và đêm đó...

¹⁷⁷ Tôi muốn anh em để ý ở đây ân điển của Đức Chúa Trời đối với tiên tri của Ngài. Điều này có thể làm nghẹt thở một chút, nhưng đó là Lẽ thật. Cho dù Nó trông giống như thế nào, anh em hãy nhìn vào điều này những gì Kinh Thánh đã nói.

¹⁷⁸ Bây giờ tôi có thể thấy A-bi-mê-léc, ông nghĩ, “Ngày mai ta sẽ cưới cô gái Hê-bơ-rơ xinh đẹp này. Và bây giờ cô ấy đang ở trong những căn phòng ở đằng kia, và những người hầu gái của ta đang xúc nước hoa cho cô ấy và làm cho tóc cô ấy xinh đẹp, và sửa sang lại toàn diện.” Bây giờ anh em có thể tưởng tượng một người phụ nữ chín mươi tuổi chuẩn bị như thế, để kết hôn với một vị vua trẻ không? Vì vậy chúng ta nhận thấy, khi họ có được cô gái Hê-bơ-rơ xinh đẹp này, và ông tắm và—và nằm xuống, và duỗi chân ra, sau khi nói những lời cầu nguyện của mình, và nằm xuống, nói, “Ồ, chào ôi!”

¹⁷⁹ Bây giờ anh em có thể tưởng tượng Áp-ra-ham đang làm một trò lừa đảo như thế, một người đàn ông mà sẽ nói điều như thế về vợ mình không? Nói về một kẻ hèn nhát! Áp-ra-ham đã làm điều đó. Và ông đang ngồi ngoài đó bây giờ, sau khi làm một việc như thế. Để ý.

¹⁸⁰ Và A-bi-mê-léc, đêm đó Chúa đã hiện ra với ông, trong một giấc mơ, và phán, “Người thật như người chết rồi.” Phán, “Người đã lấy vợ người khác.”

181 Ông thưa, “Lạy Chúa, Ngài biết lòng tôi ngay thẳng.” Nói, “Tôi—tôi...Cô ấy nói với tôi rằng đó là anh trai của cô ấy, và anh ấy nói với tôi đó là em gái của anh ấy.”

182 Ngài phán, “Ta biết lòng ngay thẳng của ngươi, đó là lý do Ta ngăn cản ngươi phạm tội cùng Ta. Hiểu không? Nhưng mà, chồng nàng, là tiên tri của Ta.” Hãy nhìn xem ân điển của Ngài dành cho tiên tri của Ngài, mặc dù ông đã sai trật. Thấy không? Ngài phán, “Người là tiên tri của Ta. Ta sẽ không nghe những lời cầu nguyện của ngươi. Ngươi hãy đem vợ người ấy về, và để người cầu nguyện cho ngươi. Nếu ngươi không làm thế, cả nước ngươi sẽ chết,” mọi tử cung đã được đóng lại. Hãy suy nghĩ về điều đó. Đó chính xác là những gì Ngài đã phán. Và A-bi-mê-léc là một người tốt, và kính sợ Đức Chúa Trời. Vâng, thưa quý vị.

183 Nhưng anh em thấy ân điển của Đức Chúa Trời làm gì không? Đặt tiên tri của Ngài ở ngoài đó, mà ban cho vợ mình để kết hôn với một người đàn ông khác, thậm chí đang trông đợi lời hứa về đứa con, và những điều như thế, và ân điển của Đức Chúa Trời ở lại với Lời đó bất kể nó là gì. Đúng vậy.

184 “Chồng nàng là tiên tri của Ta. Và Ta sẽ không nghe lời cầu nguyện của ngươi. Cho dù ngươi công bình thế nào, và tốt thế nào, và thông minh thế nào đi nữa; trừ phi người ấy cầu nguyện cho ngươi, ngươi là người chết.” Vì vậy ông đã lấy và trả lại Sara. Ô, chao ôi!

185 Rồi Y-sác xuất hiện. Bây giờ để kết thúc, bây giờ nhanh chóng tôi muốn cho anh em điều gì đó. Y-sác xuất hiện và rồi lời hứa đã được ứng nghiệm.

186 Bây giờ sau khi Y-sác đến, cậu bé khoảng mười hai tuổi, vân vân, Đức Chúa Trời đã làm một thử nghiệm kếp về Áp-ra-ham. Sau khi Ngài đã thử nghiệm ông rồi, trong hai mươi lăm năm bấy giờ, thì Ngài đã làm một thử nghiệm kếp. Bấy giờ Ngài phán, “Hỡi Áp-ra-ham, Ta muốn ngươi lấy đứa con trai này, con trai duy nhất của ngươi, và đưa nó lên một ngọn núi mà Ta sẽ chỉ cho ngươi ở đây trong khải tượng này, và Ta muốn ngươi đem nó lên đó và dâng nó làm của lễ.”

187 Và Ngài phán ông không hề—không hề từ chối làm điều đó.

Ông chỉ thức dậy, sáng hôm sau sau khi Chúa đã phán với ông, thẳng yên cương cho những con la nhỏ và lấy một ít củi và các thứ, và buộc lại, và rời đi với những con la. Ông đã đi ba ngày, và rồi ông đến nơi, ông đã nhìn về phương xa, sau khi đi ba ngày. Bây giờ đây là nơi Áp-ra-ham đã ở, và sau cuộc hành trình ba ngày. Và khi con người lúc đó không có phương tiện xăng dầu như chúng ta có ngày nay, và bất cứ người bình thường nào cũng có thể đi bộ hai mươi lăm dặm một ngày. Hiểu không? Ông đã đi đến đâu, trở lại trong đồng vắng đó chẳng?

188 Và ông nói, “Bây giờ các ngươi hãy đợi ở đây.” Tôi thích điều này của Áp-ra-ham. Ông nói với các đầy tớ, “Các ngươi hãy đợi ở đây với những con la, và ta và con trai ta sẽ đi đến nơi xa kia để thờ phượng, và chúng ta sẽ trở về.”

189 Ông sẽ làm điều đó như thế nào, khi ông đi lên đó để giết nó? Đức Chúa Trời đã bảo ông, phán, “Hãy đi lên đó và lấy đi mạng sống của nó.”

190 Nhưng Kinh Thánh đã nói gì, trong Rô-ma 4? “Áp-ra-ham biết rằng ông đã nhận người như một người từ kẻ chết, và hoàn toàn tin chắc rằng Đức Chúa Trời có thể khiến người sống lại từ kẻ chết, từ chỗ ông đã nhận người như một hình bóng.” Thấy không?

Nói, “Các ngươi hãy đợi ở đây.”

191 Điều đó sẽ như thế nào, tôi không thể nói cho anh em biết. Anh em có thể nghĩ về người chị đó với đứa bé trong tay mình, và người mẹ đang ngồi trong xe lăn, một cậu bé ở đó, một người cha ở trên đây không? Tôi không biết Ngài sẽ làm điều đó như thế nào. Tôi thật sự không biết Ngài sẽ làm điều đó như thế nào. Nhưng Ngài sẽ làm điều đó bởi vì Ngài đã hứa Ngài sẽ, trên cơ sở anh chị em sẽ tin điều đó. Ngài làm điều đó với những người khác. Thấy không?

192 “Chàng trai này và ta, chàng trai trẻ và ta, sẽ trở lại. Thấy đó, các ngươi chờ đợi ở đây, và chúng ta sẽ đi thờ phượng.”

193 Và ông đã đặt củi trên Y-sác, một hình bóng về Đấng Christ đang mang thập tự giá của Ngài. Đi lên đến đỉnh núi. Và cậu bé Y-sác bắt đầu nghi ngờ, và cậu bé nói, “Cha ơi?”

Ông nói, “Có ta đây, con trai ta.”

¹⁹⁴ Chàng nói, “Ồ, đây là bàn thờ, đây là ngọn lửa, ở đây là củi, nhưng chiên con ở đâu để làm của lễ?”

¹⁹⁵ Hãy lắng nghe những lời này đang phát ra từ môi miệng của Áp-ra-ham. “Hỡi con trai của ta, Đức Chúa Trời sẽ sắm sẵn cho chính Ngài một con chiên để làm của lễ.” Điều đó có nghĩa là, “của lễ sắm sẵn của Đức Chúa Trời,” *Giê-hô-va Di-rê*. Chiên con do Chúa cung cấp.

¹⁹⁶ Và khi ông trói tay chàng và đặt chàng lên trên—trên bàn thờ, hãy tưởng tượng đó là khoanh khắc như thế nào bấy giờ. Sau khi chờ đợi ông trong hai mươi lăm năm, và Đức Chúa Trời đã tạo ra chàng, để ông phá hủy điều duy nhất mà ông đã làm chứng về suốt nhiều năm. Ông là một người bị sỉ nhục giữa vòng dân sự, cười nhạo ông. Và ở đây Đức Chúa Trời phán, “Hãy hủy diệt chính điều mà sẽ ban cho người hy vọng duy nhất mà người có thể, rằng Lời Ta sẽ được ứng nghiệm trong người. Ta cho người cậu bé. Nó mười hai tuổi. Tất cả họ đã nhận biết nó, vẫn làm cho người là cha của các dân tộc, nhưng hãy đi giết con trai của người.” Bạn có thể tưởng tượng điều đó không?

¹⁹⁷ Đức Chúa Trời chỉ đang bày tỏ cho chúng ta thấy. Cho dù người nào nói gì đi nữa, hay bất cứ điều gì trái ngược với Lời đó, hãy từ chối nhìn vào nó. Dòng dõi Áp-ra-ham thật tin Điều đó.

“Hãy hủy diệt đứa con trai đó.”

¹⁹⁸ Và Áp-ra-ham đặt nó trên đó. Anh em có thể tưởng tượng, lấy mái tóc xoắn nhỏ của nó và cuốn nó ra phía sau khuôn mặt của cậu ấy. Và đôi mắt nâu nhỏ bé của nó nhìn lên như *thế*, và đôi môi nhỏ bé của nó đang run rẩy. Thấy con dao có lưỡi lớn đó ra từ cha mình...Hãy nghĩ về người cha. Ngả cái đầu nhỏ bé của nó ra phía sau, và kéo cổ họng nó lại để ông có thể đâm xuyên qua cổ họng nó bằng con dao này.Ồ, trong sự vâng phục Đức Chúa Trời! Cho dù nó trông như thế nào đi nữa, ông nói, “Tôi đã tiếp nhận nó như một người từ kẻ chết. Đức Chúa Trời có thể khiến nó sống lại.” Giờ con dao lên và bắt đầu.

¹⁹⁹ Và Đức Thánh Linh nắm lấy tay ông, phán, “Hỡi Áp-ra-ham, Áp-ra-ham!”

Ông nói, “Có tôi đây.”

²⁰⁰ Ngài phán, “Hãy giữ tay người lại.” Ngài phán, “Bây giờ Ta biết rằng người yêu Ta và tin Ta, thấy rằng người thậm chí sẽ không...Người sẽ giao cho Ta con trai duy nhất của người.”

²⁰¹ Và gần như lúc đó, có một con chiên đực bị móc sừng của nó, trong đồng vắng, đằng sau ông.

²⁰² Tôi muốn hỏi anh em đôi điều, thưa anh, chị em. Con chiên đực đó đến từ đâu? Nhìn xem, anh em trở lại đó, cuộc hành trình ba ngày từ nền văn minh, trong đồng vắng, nơi có những con sư tử, chó rừng, và tất cả các loại chó hoang và thú dữ, và những thứ ở đó sẽ giết chết con chiên đực đó ngay bây giờ. Và, nhìn xem, ông đang ở trên đỉnh núi nơi không có nước. Và ông đã nhặt những tảng đá xung quanh đó, làm bàn thờ này, và con chiên đực đã không có ở đó. Nhưng khi Đức Chúa Trời cần một con, thì nó đã ở đó. Và đó không phải là một khái tượng. Ông đã đâm nó và máu từ nó chảy ra. Nó đã chết. Đức Chúa Trời đã phán nó tồn tại trong phút này, và Áp-ra-ham đã lấy nó từ sự tồn tại vào phút kế tiếp. Thấy không? *Giê-hô-va Di-rê*, “Chúa sẽ sắm sẵn cho chính Ngài một chiên con.”

²⁰³ Không thể được cho chiên đực ở đó. Nếu ai đó biết về chiên trong rừng, trong đồng vắng như thế, trong đó nơi mà tất cả những thú dữ và những thứ dã man ở trong đó sẽ giết chết con chiên đực đó ngay bây giờ. Nó không thể tồn tại ở đó. Và ở đây, trên đỉnh núi nơi không có nước, không có cỏ hay không có gì trên đó, và nó đã không ở đó vài phút trước đó. Và ngay lúc Đức Chúa Trời cần con chiên đực đó, nó đã ở đó; Ngài đã biến nó thành hiện thực.

²⁰⁴ Giống như Ngài đã hiện ra với ông ở dưới đó. Ê-lô-him, Ngài cần một thân thể, Ngài cần một thân thể để xuống thế gian, vì vậy Ngài chỉ tập hợp ánh sáng vũ trụ và các thạch anh, và vân vân, và bước vào đó. Đấy, Ngài là Đức Chúa Trời.

²⁰⁵ Đó là cách Ngài sẽ làm với anh em, sau khi anh em không còn hơn một muống tro trong bụi đất. Ngài sẽ vẫn nói, và anh em sẽ ở đó. Ngài sẽ gọi tên bạn, và bạn sẽ trả lời. Dòng dõi Áp-ra-ham, thật là một...lời hứa đó được ứng nghiệm.

²⁰⁶ Để ý, đó là một con chiên đực. Bây giờ nếu anh em có thêm một phút nữa, tôi muốn giải thích điều này. Anh em biết đấy, đêm nọ tôi đã để lại điều đó. Tôi thậm chí chưa bao giờ giải thích điều đó với hội thánh của tôi. Hãy nhớ khi Ngài xác nhận sự hy sinh đó, xác nhận giao ước đó với ông; lấy một con dê cái, lấy một con bò cái tơ (bò cái), và tách chúng ra làm hai, và lấy một con chiên đực. Bây giờ, hãy nhớ, khi Dòng dõi thánh của đức tin Ngài, hãy nhớ, nó không phải là một nòng, nó là một Chàng. Đó là một Chàng, lời hứa được ứng nghiệm. Để ý, một con chiên đực, nó; Ngài, để đáp ứng Lời. Ngài là Lời, Chiên Đực đó, không phải là chiên cái. Chúng được dâng trước tiên, nên nhớ, Sáng thế ký 15, nó là; họ là người đầu tiên đi xuống; rồi người lấy một con chiên đực. Chiên Đực là người cuối cùng. Ngài, Chiên Đực, Lời được sẵn sàng; không phải là dê cái, tổ chức, giáo hội. Thấy không? Không phải cô ấy, giáo hội; nhưng Ngài, Chiên Đực. A-men. Đó là lý do Ngài được sinh ra vào tháng Tư.

²⁰⁷ Không phải vào tháng Mười Hai như giáo hội La-mã đưa ra, ngày sinh của thần mặt trời, và đặt nó với của Ngài, lên đó vào ngày hai mươi lăm tháng Mười Hai, khi những gánh xiếc của họ đang diễn ra, nếu anh em đã lấy—sự...nghiên cứu lịch sử của hội thánh. Và anh em hiểu rằng họ đã đặt nó ở đó, làm cho nó...Đó là ngày sinh của thần mặt trời, theo mặt trời, khi nó gần như dừng lại. Không có sự thay đổi nào trong năm ngày, từ ngày hai mươi tháng Mười Hai đến ngày hai mươi lăm. Họ đặt ngày sinh của Con Đức Chúa Trời và ngày sinh của thần mặt trời giống nhau, thỏa hiệp Cơ-đốc giáo với ngoại giáo, đã làm nó thành tháng Mười Hai. Ngài không thể được sinh ra vào ngày hai mươi lăm tháng Mười Hai, tại sao, đó là những ngọn núi phủ đầy tuyết ở xứ Giu-đa.

²⁰⁸ Ngài được sinh ra giống như mọi chiên con được sinh ra. Ngài được sinh ra vào mùa xuân. Và Ngài phải được sinh ra dưới con chiên đực, bởi vì Ngài là một Chiên Đực, và chiên đực là tháng Tư. Chính xác. Ngài được sinh ra dưới chiên đực đó. Đó là những gì Ngài đã có. Ngài là Chiên Đực của Đức Chúa Trời. Đó là Ngài ở trên đó đã thay thế cho Y-sác. A-men. Anh em không thấy điều đó sao?

209 Nó đấy, cho thấy rõ ràng ở đây, Nàng Dâu Dòng dõi hoàng gia đó sẽ không được gọi bởi sự nữ tính, giáo hội, con dê cái làm tế lễ tế giáo phái. Không. Nhưng bởi Ngài, Lời được bày tỏ về Chiên Đực, vì Ngài là Lời và là Chiên Đực, lúc đó. Không được gọi, Ngài phán, không được gọi bằng tên của *nàng*, nhưng, “Được gọi bởi Danh *Ngài*. Ngài sẽ lấy một dân ra khỏi các dân Ngoại,” không phải vì tên của nàng, nhưng, “vì Danh Ngài,” sẽ mang Danh Ngài. Ô, chao ôi! Thế thì anh em sợ điều đó vì điều gì? Một dân Ngoại sẽ mang Danh Ngài, là Chiên Đực; không phải tên của nàng, giáo hội. Không phải nàng; nhưng Ngài! Ha-lê-lu-gia!

210 Dòng dõi hoàng gia sẽ nhìn thấy Nó. Anh em không thể thấy Ma-la-chi 4 sắp ứng nghiệm sao? “Khôi phục lại Đức tin ban đầu, Lời của Đức Chúa Trời!” Chắc chắn anh em mọi người có thể thấy điều đó. Chúng ta sẽ không phải làm cho nó rõ ràng hơn. Hãy bỏ tên giáo phái đó đi. Thưa các bạn, hãy trở lại với Lời đó. Và Tiếng của ngày sau rớt, và dấu hiệu của ngày sau rớt, là đưa dân sự trở lại với Đức tin ban đầu, Ma-la-chi 4 đã nói vậy, trở lại với Lời.

211 Và Ngài là Lời, không phải nàng; Ngài, a-men, Danh Chúa Jêsus; Lời được chứng thực bây giờ bởi lời hứa, Lời mà đã hứa.

212 Thánh Giăng 14:12, “Các người cũng sẽ làm những việc Ta làm.” Ma-la-chi 4, cũng giống như nó đã nói ở đó. Cũng vậy, Luca 17 nói với chúng ta, rằng, trong những ngày sau rớt sự bày tỏ của thế gian sẽ được sắp đặt một cách chính xác, “như đã xảy ra trong thời Sô-đôm,” và Đức Chúa Trời sẽ giáng xuống, bày tỏ trong xác thịt con người, và sẽ biết những bí mật của lòng. Ừm, ừm. Chúa Jêsus đã phán điều đó, và nó sẽ xảy ra, “trong những ngày mà Con Người được bày tỏ,” vào ngày tận thế.

Đấy, không phải là giáo hội, “Gia nhập *cái này*, gia nhập *cái kia*.”

213 Đó là, hãy đến với Ngài! Đó là những gì dòng dõi của Áp-ra-ham có ở đó, của lễ dâng, thay vì dòng dõi theo nghĩa đen của ông. Còn về Dòng dõi thuộc linh của ông, a-men, Dòng dõi hoàng gia của Ngài, Dòng dõi Nữ hoàng thì sao? A-men. Ô, nếu anh em có thể nhìn thấy nó! Hãy nhớ, đó là gì? Đó là sự kết hiệp xác thịt và Thánh Linh, sắp thành một.

214 Hãy xem trong Ma-thi-ơ, chương thứ 3. Ở đây xác thịt, Con Đức Chúa Trời sanh ra đồng trinh, đi xuống từ—từ thành phố, bước ra với Giăng Báp-tít.

215 Và ông ở đó, đang đứng trong nước. Kinh Thánh nói, “Lời của Chúa luôn luôn đến với nhà tiên tri.” Đúng thế không? Và Giăng là một tiên tri. Họ đã không có một nhà tiên tri trong hàng trăm năm.

216 Nhưng ông ở đây, một tiên tri đang đứng đó, và ông đang nói tiên tri rằng Chúa Jêsus sẽ đến. Ông đã ở ngoài đồng vắng, và nói rằng ông đã thấy một dấu hiệu. Đức Chúa Trời đã phán với ông rằng dấu hiệu sẽ đi theo Đấng Mê-si đó, khi Ngài đến. Ông nói, “Ngài đang đứng ở đâu đó giữa các ngươi bây giờ. Có một Đấng ở giữa anh em, Đấng mà ta không đáng để cởi giày. Ngài sẽ được bày tỏ một trong những ngày này. Và khi Ngài đến, thì ta sẽ hạ xuống, Ngài sẽ dậy lên.”

217 Ông tình cờ nhìn, và thấy dấu hiệu đó; ông nói, “Ngài đến đây bây giờ. Kìa Chiên Con của Đức Chúa Trời là Đấng cất tội lỗi thế gian đi.”

218 Thầy giảng Báp-tít già, Tiến sĩ Davis, đã làm phép báp-têm cho tôi vào sự thông công của giáo hội Báp-tít, đã thảo luận điều đó với tôi một lần. Ông nói, “Anh biết điều gì đã xảy ra ở đó không, Billy?”

Và tôi nói, “Không, tôi không biết, thưa Tiến sĩ.”

219 Ông nói, “Đây là những gì đã xảy ra. Giăng chưa bao giờ chịu phép báp-têm.” Nói, “Giăng đã làm phép báp-têm cho Chúa Jêsus, và rồi Chúa Jêsus quay lại và làm phép báp-têm cho Giăng.”

Tôi nói, “Tôi—tôi không biết về điều đó.”

220 Vì vậy tôi cứ cầu nguyện về điều đó. Một đêm trong một khái tượng, đây là những gì nó đã xảy ra. Thấy không? Ngài không bao giờ, Ngài không bao giờ, Chúa Jêsus không bao giờ làm phép báp-têm cho Giăng. Ồ, điều gì?

221 Ông nói, “Tôi cần Ngài làm phép báp-têm, và sao Ngài lại đến với tôi?”

Chúa Jêsus phán, “Cứ làm như vậy đi.”

222 Hãy quan sát họ bằng hai con mắt, hai con người quan trọng trên trái đất; đó là Đức Chúa Trời, đây là tiên tri của Ngài, và Lời đến với tiên tri. Nếu Lời ở trong xác thịt, Nó sẽ đến với nhà tiên tri. Cho dù Nó ở đâu, Nó sẽ đến với nhà tiên tri. Nó phải vậy. Kinh Thánh đã nói vậy. Không...Và ở đây đến...Ngài là Lời. “Ban đầu có Lời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Và ở đây Lời đến với nhà tiên tri, ngay trong dòng nước, để ứng nghiệm và chứng thực lời tiên tri của ông. A-men. Ở đây Ngài đứng đó, và ở đây hai mắt họ gặp nhau; một nhà tiên tri, và một kia là Lời.

223 Và ông, Giảng, khiêm nhường trước Ngài, ông nói, “Tôi cần phải chịu phép báp-têm của Ngài, và tại sao Ngài lại đến với tôi?”

224 Ngài phán, “Hãy làm như vậy đi, vì chúng ta nên làm như vậy,” về phía chúng ta, đây, “nên làm trọn mọi sự công bình.”

225 Giảng, là một nhà tiên tri và biết Lời đó, bởi vì Lời đến với ông, ông biết rằng đó là Cửa Lễ. Và theo Luật pháp, Cửa Lễ phải được tẩy sạch trước khi dâng lên. Điều đó chính xác. Ông đã làm phép báp-têm cho Chúa Jêsus bởi vì Ngài là Cửa Lễ sắp đến. Trước khi Ngài có thể đi vào đời sống công khai của Ngài, Ngài phải chịu phép báp-têm, bởi vì Cửa Lễ phải được rửa sạch trước khi nó được dâng lên. A-men. Và ông đã làm phép báp-têm cho Ngài.

226 Và khi đó, Ngài đã đi thẳng ra khỏi nước. Và ông nhìn lên và thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời, giống như chim bồ câu, và một Tiếng đến từ Nó, phán, “Đây là Con yêu dấu của Ta trong Con Ta vui lòng ngự vào.” Đức Chúa Trời và con người trở nên một.

227 A-đam và Ê-va là một, lúc ban đầu. Và khi Ngài phân rẽ họ, bà đã sa ngã, bởi vì Lời. Bà đã bỏ lỡ Lời. Bà đã sa ngã.

228 Mỗi thời đại hội thánh cũng vậy, sa ngã như thế, vì sự thông giải sai Lời. Để cho người thông giải, mà Sa-tan thông giải Nó cho Ê-va, “Ồ, chắc chắn Điều đó không thể đúng. Chắc chắn Điều này, chắc chắn tất cả những điều này không thể được. Điều này không thể.Ồ, vâng, tôi biết, chắc chắn...”

229 Nhưng nếu Đức Chúa Trời đã phán vậy, điều đó làm cho Nó như vậy. Không có “chắc chắn” với Nó. Anh em phải được sanh

lại. Anh em phải nhận lãnh Đức Thánh Linh. Hoặc là điều đó hoặc bị hư mất! Để ý.

²³⁰ Và ở đây Ngài—ở đây Ngài đến, Chúa Jê-sus và Đức Chúa Trời đã trở nên một. Họ đã hiệp nhất.

²³¹ Giống như trong vườn Ê-đen, nơi A-đam và Ê-va đã có lúc ban đầu, cùng một linh. Tên của họ được gọi là A-đam. Thấy không? Ông là cả A-đam và Ê-va, với nhau. Và khi bị phân rẽ, để chịu thử thách, điều gì đã xảy ra? Ê-va đã sa ngã, bởi Lời. Đó là Lời. A-đam đi ra chạy theo nàng, để cứu chuộc nàng, nhưng ông không thể làm điều đó. Ông không xứng đáng để cứu chuộc nàng.

²³² Rồi A-đam thứ Hai đến, để cứu chuộc Hội thánh, đã ở trong cái bóng và hình bóng.

²³³ Bây giờ, chắc chắn như A-đam và Ê-va phải là cùng một linh, Đấng Christ và Hội thánh phải là cùng Thánh Linh, cùng chức vụ. “Những việc mà Ta làm, các ngươi cũng sẽ làm.” Anh em hiểu tôi muốn nói gì không? Họ phải kết hiệp với nhau. Thịt và huyết, và Đức Chúa Trời, phải đến với nhau và là một Thánh Linh. Và Chúa Jê-sus Christ và Hội thánh của Ngài là một Thánh Linh. Làm sao hội thánh có thể chối bỏ sự sáng tạo, làm sao hội thánh có thể chối bỏ điều mà Đấng Christ đã bảo họ làm, làm sao chúng ta có thể chối bỏ Điều đó và rồi nói rằng chúng ta thuộc về Đấng Christ? “Nếu các ngươi cứ ở trong Ta, và Lời Ta ở trong các ngươi, hãy cầu xin điều gì các ngươi muốn và điều đó sẽ được ban cho các ngươi. Ta là Gốc Nho, các ngươi là nhánh, và Sự Sống mà ở trong cây nho đi vào nhánh để sinh ra trái.” Những người mang trái!

²³⁴ “Và mọi nhánh mà không sanh trái tốt, đều bị đốn.” Đó là cách các tổ chức đã làm, phá vỡ nó, lấy Lời đã pha trộn, và bắt đầu như thế. Và một người bắt đầu theo cách *này*, và một người theo cách *kia*, và, điều đầu tiên anh em biết, một vài nhóm Ricky nhỏ vào và họ có ý tưởng của họ trong đó, và, điều đầu tiên anh em biết, sau đó nó thật sự trở thành một đám lớn của Ba-by-lôn. Ngài chỉ cắt tỉa nó đi.

²³⁵ Không bao giờ một tổ chức đã từng dấy lên, mà không sụp

đổ. Và mọi tổ chức đã ngã xuống, không bao giờ trở lại lần nữa. Tôi thách thức điều đó với bất cứ ai. Vâng, thưa quý vị. Anh em biết lịch sử. Không bao giờ có một. Đức Chúa Trời, ngay khi họ tổ chức, Ngài đặt họ lên kệ, và điều đó kết thúc nó. Ngài sẽ lấy một người từ nơi nào khác, mang nó ra ngay. Chắc chắn vậy.

²³⁶ Để ý trong điều này bây giờ, chúng phải trở nên một. Chúa Jêsus phán, lúc đó, “Sự Sống ở trong Ngài sẽ ở trong Hội thánh của Ngài.” Và đây là chính xác những gì Ngài đã hứa trong những ngày sau rốt, rằng Sự Sống mà đã ở trong Đấng Christ, đó là trong...sẽ được bày tỏ trong những ngày mà thế giới ở trong tình trạng Sô-đôm giống như bây giờ. Anh em không thấy sao, thưa anh, chị em?

²³⁷ Có ích gì để gia nhập giáo hội nếu anh em không có Đấng Christ trong đời sống mình, và Đấng Christ đang xác nhận chính Ngài trong đời sống của anh em? Đấy, chính là điều đó. “Những dấu hiệu này sẽ đi theo những người tin.” Ngài đã phán điều đó. Làm sao anh em có thể nói điều đó, nếu không phải, làm sao anh em có thể tuyên bố là của Đấng Christ?

²³⁸ Anh em nói, “Anh Branham, làm sao anh nghĩ mình sẽ gắn bó với dân sự, trong thời đại tri thức này khi mọi thứ đều là một giáo phái?”

²³⁹ Tôi đã hỏi một phụ nữ, cách đây không lâu, “Chị có phải là Cơ-đốc nhân không?” Trong bệnh viện. Chị ấy nói, “Tôi sẽ cho anh biết tôi đốt một ngọn nến mỗi đêm.” Giống như điều đó có liên quan gì với Cơ-đốc giáo chẳng? Tôi đã có...

²⁴⁰ Tôi đã đi cầu nguyện cho một người phụ nữ khác, và tôi... một phụ nữ khác đang nằm ở đó, bị đau, chị ấy và con trai của chị. Và tôi nói...Tôi đi vào. Tôi nói, “Thưa bà, bà sẽ...Vâng,” tôi nói, “tôi biết bà là ai. Bà là Bà Oliver.”

²⁴¹ Bà ấy nói, “Vâng, Anh Branham.” Bà ấy nói, “Tôi bị đau rất nặng, Anh Branham. Bác sĩ không thể tìm thấy điều gì không ổn với tôi. Anh sẽ dâng lời cầu nguyện chứ? Đó là lý do tôi đã gọi cho anh.”

²⁴² Tôi nói, “Chắc chắn rồi, Chị Oliver.” Tôi nói, “Chị cúi đầu chứ?”

243 Nói, “Chờ một chút! Kéo bức màn đó!”

244 Và tôi nói, “Ồ, được rồi.” Tôi nói, “Tôi chỉ đang cầu nguyện. Chị có phải là Cơ-đốc nhân không?”

Chị ấy nói, “Chúng tôi là tín đồ Giám Lý.”

245 “Ồ,” tôi nói, “đó không phải là những gì tôi đã hỏi chị. Tôi đã hỏi chị có phải là Cơ-đốc nhân không.”

Chị ấy nói, “Kéo bức màn đó lại!”

246 Đấy, điều đó thật hẹp hòi. Làm sao một người có thể là vậy? Đó là sự đen tối và tối tăm, sự khác biệt giáo phái cắt đứt họ khỏi những ơn phước của Đức Chúa Trời. Điều đó tồn tại trong tất cả các giáo phái. Đúng vậy. Thưa anh em, đừng đến với nó; hãy nhận lấy Ngài. Đừng lấy tên nó; hãy nhận lấy Danh Ngài, đây, nhận lấy Danh Ngài.

247 Anh em nói, “Anh Branham, làm thế nào anh sẽ làm cho nó gắn bó vào ngày hôm nay? Làm thế nào để làm điều đó?”

248 Ngài đã hứa rằng Ngài sẽ, phán, “Đừng sợ, hỡi bầy nhỏ, đó là ý tốt của Cha các ngươi để ban cho các ngươi Nước Trời.”

“Ngài sẽ làm điều đó như thế nào?”

249 Ngài vẫn là Giê-hô-va Di-rê. Ngài vẫn là Giê-hô-va Di-rê. Đức Chúa Trời có thể sẵn sàng cho chính Ngài một Hội thánh. “Ngài có thể khiến những hòn đá này sanh ra con cái cho Áp-ra-ham.” Ngài, chắc chắn, Ngài là Giê-hô-va Di-rê.

Bạn nói, “Nó sẽ hoạt động chứ?” Nó chắc chắn. Đức Chúa Trời đã hứa điều đó.

“Anh có nghĩ mình sẽ làm được điều đó không...?”

250 Tôi không thể, nhưng Ngài sẽ làm. Tôi không chịu trách nhiệm về việc khiến Nó làm điều đó. Tôi chỉ chịu trách nhiệm rao giảng Nó. Đó là công việc của Ngài để xác nhận Điều đó. Đó là Ngài. Nếu tôi đứng về phía Lẽ thật, Ngài sẽ đứng về phía Nó. Ngài đã chứng minh điều đó, và Ngài sẽ làm điều đó.

Anh em nói, “Trời tối kinh khủng.”

251 Vâng, tôi biết trời tối kinh khủng. Và tất cả các giáo hội đang đi vào tổ chức lớn vĩ đại này, đến một cuộc tàn sát.

“Vậy anh sẽ làm gì về điều đó?”

252 Chỉ nhắc tôi về một câu chuyện nhỏ. Tôi có thể nói điều này ngay trước khi kết thúc. Dưới Carlsbad, New Mexico, ở đây, họ có những cái hang ở đó, anh em biết đấy. Họ—họ phải đi xuống khoảng một dặm, xuống trong đó. Tôi chưa bao giờ làm như thứ đó. Họ luôn luôn giống như một con chuột chũi trong lòng đất. Và nó đi xuống trong đó, và, ồ, ở dưới đó trời tối dần. Và có cô bé này đang đứng, ồ, có lẽ, giống như cô bé ấy ở đó. Và em trai của cô ấy đang đứng trên đây, ở một bên, với một người dẫn đường đang đưa họ xuống. Vì vậy họ đang đứng trong nơi tối tăm này, và có ánh sáng lúc đó, đã bật tất cả đèn lên. Và người đàn ông này, chỉ vì...

253 Người dẫn đường lên đến chỗ có ánh sáng. Và cậu bé này đang bước đi theo ông, nhìn người dẫn đường. Vì vậy người dẫn đường đã đi qua đó, và lấy công tắc này và anh ta chỉ ném công tắc đi. Ồ, chao ôi, nói về sự tối tăm! Sâu trong lòng đất một dặm, anh em biết đấy, tối đến nỗi anh em không thể vẫy tay, không thể nhìn thấy gì cả.

254 Và cô bé đó đang la hét vì tất cả những gì có trong cô. Cô ấy cứ nhẩy lên nhẩy xuống và la hét, la hét dữ dội như...

255 Và từ tất cả tiếng la hét, cậu bé đang đứng trên một bên, cậu ấy nói, “Ồ, chị ơi!Ồ, chị ơi!”

Cô ấy nói, “Em muốn gì, em trai?”

256 Nói, “Đừng sợ. Có một người ở đây có thể bật đèn lên.”

257 Có một Người ở đây có thể bật Đèn lên. Ngài, Ngài là Giê-hô-va Di-rê. Hiểu không? Có một Người ở đây, đó là giữa chúng ta tối nay, Đức Thánh Linh, Ngài có thể bật Đèn lên. Ngài là Lời, một Người ở đây có thể bật Đèn lên. Tôi không biết Ngài sẽ làm điều đó như thế nào. Điều đó không phải để tôi biết, nhưng Ngài biết cách bật công tắc. Ngài đã hứa. Ngài đã làm điều đó ở đó khi Áp-ra-ham đặt con dao của mình trên cổ họng của con trai mình; Ngài đã bật Đèn lên. Vâng. Ngài có thể bật Đèn lên nữa tối nay.

258 Chúng ta hãy cúi đầu chỉ một phút. Xin Chúa giúp đỡ, rằng Ngài sẽ bật công tắc nhỏ đó trong lòng anh chị em.

259 Thưa các bạn, tuần này các bạn đã thấy Đức Thánh Linh lớn ở giữa chúng ta. Không có câu hỏi cho điều đó. Nhưng, ồ, hãy để

ngọn Đèn nhỏ đó được bật lên, tối nay. Đừng bỏ lỡ Nó, thừa anh em, chị em của tôi. Tôi nghĩ rằng chỉ với một chương nhỏ này ở đây của—của Áp-ra-ham, đã chứng minh, chỉ liên kết nó qua lại, từ Sáng thế ký đến Khải huyền, đã chứng minh chúng ta đang sống trong thời đại nào; Đấng Christ, lại bị chối bỏ trong đất nước chúng ta; động đất ở nhiều nơi; Sô-đôm và Gô-mô-rơ; hội thánh trong tình trạng của nó, hình thành chính xác hình ảnh của con thú. Tất cả những điều này đã xảy ra, như Kinh Thánh đã nói, và anh em biết điều đó. Thấy không? Bây giờ không có kinh nghiệm tuyệt vời này với Đấng Christ, nếu Sự Sống của Đấng Christ đến trong anh em...

²⁶⁰ Bây giờ chỉ cần nhìn lại chính mình trong gương của Đức Chúa Trời, và chỉ xem thử anh em có thể xác nhận chính mình tối nay không. Nếu anh em đang sống trong thời—của Nô-ê, trong thời đại hồng thủy, anh em sẽ được xác nhận với bên nào? Nếu anh em đang sống trong thời Mô-i-se, anh em sẽ đứng về phía nào? Nếu anh em đã sống trong thời của Đấng Christ, khi tất cả các giáo hội chống lại Ngài? Ngài phải đứng một mình ngoài đó, và những việc Ngài đã làm. Điều duy nhất, là Đức Chúa Trời ở cùng Ngài, đó là điều duy nhất. Thậm chí tất cả các môn đồ của Ngài, gần như, đã bỏ đi khỏi Ngài. Nhưng phía nào, đúng tình trạng hiện tại của bạn bây giờ, bạn sẽ ở đâu, bạn sẽ đứng về phía nào? Anh em sẽ đứng về phía nào ngay bây giờ, khi anh em gặp lại Ngài ngay giữa chúng ta?

²⁶¹ Bây giờ Ngài đang ở đây, và có thể bật Đèn lên trong lòng anh chị em, và chỉ đổ đầy đời sống anh chị em bằng Đức Thánh Linh. Bao nhiêu người ở đây bây giờ, đang cúi đầu, và tấm lòng của các bạn, cũng sẽ cầu nguyện với tôi một lát?

²⁶² Bây giờ, lạy Cha Thiên thượng, chúng con biết rằng Ngài thật sự không đến và—và làm những điều chỉ để tỏ cho thấy rằng Ngài có thể làm điều đó. Ngài đang làm điều đó vì một mục đích. Và, lạy Chúa, tuần này, con cảm thấy được dẫn dắt để chờ đợi cho đến phút này, chính lúc này, để trước tiên họ sẽ thấy rằng Lời được xác nhận. Nó vượt ra ngoài bất kỳ câu hỏi nào bây giờ. Và một nhân vật này, Áp-ra-ham, khi tất cả các nhân vật trong Kinh Thánh được gắn liền với nó, và chúng con thấy nơi chúng

con đang ngồi ngay bây giờ.

²⁶³ Cha ơi, với một lời nói dứt quãng, nhưng đó là điều tốt nhất con có thể làm. Bây giờ con cầu nguyện rằng Đức Thánh Linh vĩ đại ở đây, mà biết được bí mật của mọi tấm lòng, sẽ nói với tấm lòng đó ngay bây giờ. Xin làm đi, Chúa ôi. Hãy nói với người mà sẽ không đi, nếu Ngài đến tối nay, nếu cánh cửa sẽ được đóng lại tối nay, nếu họ sẽ chết trên đường về nhà, hay bị xe đụng và chết, hoặc chết, được tìm thấy đã chết trên giường vào buổi sáng, họ sẽ không được cứu. Ôi Đức Chúa Trời, xin đừng để họ đi theo cách đó.

²⁶⁴ Nếu họ vừa mới gia nhập giáo hội, Chúa ôi, xin cho họ không hổ thẹn bước ra và cầu xin Đức Chúa Trời ban cho sự đầy dẫy Thánh Linh của Ngài, để Sự Sống của Ngài sẽ đến trong họ. Nếu họ không thể hiểu được những điều này; các môn đồ cũng không, nhưng họ đã giữ cho đến khi Đức Thánh Linh được tuôn đổ ra, thì họ đã hiểu Điều đó, và đã viết Kinh Thánh. Con cầu nguyện, Cha ôi, bây giờ, rằng Ngài sẽ phán với mọi tấm lòng và cho họ biết rằng Người có thể bật Đèn lên thì ở ngay cửa lòng của họ.

²⁶⁵ Với đầu chúng ta cúi xuống bây giờ. Bao nhiêu người ở đây sẽ thật sự thành thật, và nói, “Anh Branham, tôi—tôi biết rằng tôi không đúng với Đức Chúa Trời?” Tôi muốn—tôi muốn anh em giơ tay lên. Cứ cúi đầu, mọi người, nhưng hãy giơ tay lên. “Tôi không đúng với Đức Chúa Trời.” Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Vâng. “Tôi,” đưa tay, “tôi biết tôi không đúng với Đức Chúa Trời.”

²⁶⁶ Đấy, những gì tôi đang cố gắng làm, tìm ân huệ với Đức Chúa Trời cho buổi nhóm chữa lành vĩ đại này ngày mai. Nếu tôi có thể có được ơn, tôi—tôi—tôi không tin sẽ có điều gì còn lại ngoài những gì sẽ xảy ra, Đức Chúa Trời sẽ chữa lành, nếu tôi có thể làm cho dân sự tin.

²⁶⁷ Bây giờ, anh em không có phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, và anh em biết đó là Dầu. Nếu anh em không có Dầu trong đèn, họ đã không đi vào.

²⁶⁸ Và anh em đã bao giờ nghe về một thời như vậy, trên báo chí, nơi mà những tín đồ Trưởng Lão, Lutheran...Nhìn vào tạp chí

Thương Gia Cơ-đốc. Những người Lutheran, Trưởng Lão, thậm chí Công giáo, đang tìm cách tìm kiếm phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, bởi hàng trăm người. Và tôi tự hỏi những Thương Gia Phúc Âm Trọn Vẹn đó có hiểu rằng họ sẽ không hiểu được Nó không?

269 Kinh Thánh nói, “Khi họ đến, nói, ‘Hãy cho chúng tôi một ít dầu của chị,’ họ nói.” Người nữ đồng trinh ngủ gục, họ nhận ra rằng họ đã có tất cả thời gian để lấy Dầu, nhưng họ đã không làm điều đó. Vì vậy khi Chàng Rể sắp đến, họ nói, “Hãy cho chúng tôi một ít Dầu của chị.” Họ nói, “Chúng tôi chỉ có đủ cho chính mình. Các chị hãy đi mua của những người bán.” Và trong khi họ đi khỏi, Chàng Rể đến, và Nàng Dâu đi vào. Và họ bị quăng vào bóng tối bên ngoài, để thức dậy và thấy sự Cất lên đã biến mất. “Và họ bị bỏ lại nơi sẽ có sự khóc lóc và than vãn,” thời kỳ Đại nạn, “và nghiêng rặng.”

270 Hỡi anh em, chị em của tôi, tối nay, thưa các bạn, nếu các bạn chưa có Đức Thánh Linh, bạn sẽ...hay bị kết tội đủ để biết rằng bạn nên có Nó, bạn sẽ giơ tay lên, nói, “Xin cầu nguyện cho tôi, Anh Branham. Tôi tin rằng chúng ta đang ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Xin cầu nguyện cho tôi. Tôi không có Đức Thánh Linh.” Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Cứ nhìn vào những bàn tay, ở mọi nơi. Thế thì, anh chị em có muốn Điều đó không?

271 Bây giờ tôi biết, đối với anh em Giám Lý và Báp-tít, và vân vân, có rất nhiều người cuồng tín đi theo bất cứ sứ điệp nào.

272 Bây giờ đến với anh em những người Lutheran. Tôi vừa đọc lịch sử của Martin Luther, một trong những cuốn sách của ông đã được viết về ông, ở đây cách đây không lâu. Họ nói, “Nó không quá bí ẩn đến nỗi Martin Luther có thể phản đối giáo hội Công giáo và bỏ qua với nó, nhưng giữ được cái đầu của ông trên tất cả sự cuồng tín theo sau sự phục hưng của ông.”

273 Và điều đó xảy ra, có một đám đông nhiều thành phần với mọi cuộc phục hưng. Anh em biết điều đó. Nhưng bây giờ, hãy nhớ, điều đó chỉ cho thấy rằng có một điều thật sự. Khi anh em nhìn thấy một đồng đô-la giả, hay ai đó đang làm ra giống như họ có điều gì đó, chỉ nhớ có một đồng thật được tạo ra từ đó. Nếu

không, đó là bản gốc. Thấy không? Vì vậy anh em biết rằng đó không thể là bản gốc, vì vậy phải có bản gốc.

²⁷⁴ Và nguyên thủy đó là Chúa Jêsus Christ thật, Đấng mà ở đây, biết mọi bí mật trong lòng anh em ngay bây giờ. Và bây giờ tôi sẽ hỏi anh em, nếu anh em đã nhìn thấy Ngài, và nghe những lời làm chứng về tất cả các loại sự việc được chữa lành, và làm thế nào lòng dân sự đã được biết qua tuần này, và anh em...Đó là Ngài đang nói chuyện với anh em. Đó là Ngài. Tôi tự hỏi các bạn có tin rằng tôi đang cầu nguyện, và cho các bạn, sẽ giúp ích cho các bạn không?

²⁷⁵ Hãy nhớ, Đức Thánh Linh được ban cho bằng cách đặt tay. Phi-e-rơ, sau khi Phi-líp đã đi xuống Sa-ma-ri và làm phép báp-têm cho tất cả những người dưới đó, trong Danh Chúa Jêsus Christ, tuy nhiên, Phi-e-rơ đã xuống và đặt tay trên họ, và Đức Thánh Linh đã giáng trên họ. Thấy không?

²⁷⁶ Bây giờ nếu anh em tin vào điều đó, tôi tự hỏi nếu anh em lên đây, mỗi người chưa được cứu, hoặc chưa có Đức Thánh Linh, sẽ đến đây và đứng ngay tại đây chỉ một phút, để tôi cầu nguyện cho anh chị em. Nếu các bạn chỉ đến từ lối đi, cho dù các bạn ở đâu, cứ đứng ở đây. Cứ bước lên đây và để tôi—để tôi cầu nguyện với các bạn một lát. Xin Chúa ban phước cho các bạn.

²⁷⁷ Bây giờ mọi người cứ hát nào. *Hầu Như Bị Thuyết Phục*, nếu các bạn muốn. Chị Downing, ở đây, mời chị. Được rồi.

²⁷⁸ Hỡi các anh em, các bạn sẽ đến ngay đây chứ? Xin Chúa ban phước cho anh, người anh em của tôi. Mọi người thật yên lặng bây giờ, đang cầu nguyện. Đây có thể là thời điểm quan trọng, có thể có nghĩa là sự khác biệt giữa sự chết và Sự sống, đối với nhiều, nhiều người.

²⁷⁹ Tất cả các bạn đã ở đây tuần này chưa? Anh chị em đã thấy Đức Thánh Linh chưa, những gì Ngài đã làm trong tuần này giữa vòng dân sự?

“...phục,” Đấng Christ để tiếp nhận;

Ồ, Ngài hiện giờ, linh hồn nào đó đến...

²⁸⁰ Anh em sẽ không đến, nếu không có Đức Chúa Trời, không có Đức Thánh Linh? Anh em nói, “Tôi thuộc về giáo hội, Anh

Branham”? Đó là những gì, không phải những gì tôi đang nói về. Tôi muốn nói, anh chị em có đầy đầy Thánh Linh của Đức Chúa Trời không?

“...nữa...”

281 Anh em sẽ không bao giờ tìm thấy một ngày thuận tiện hơn ngay bây giờ, khi Chúa Jêsus Christ đã xác định ở giữa chúng ta.

“...trên Ngài...”

282 Điều gì sẽ xảy ra nếu bạn chết trước khi trời sáng? Và rồi bạn không thể gọi. Bạn sẽ đến bây giờ trong khi Ngài đang kêu gọi chứ?

“Hầu như thuyết phục,”...

Đúng vậy, cứ tiếp tục đi ngay xuống.

...hãy đến, đến ngày hôm nay;

“Hầu như bị thuyết phục,” quay lại không...

283 Bạn sẽ đến bây giờ chứ? Tôi biết điều gì đó trong lòng tôi đang nói với tôi rằng có người nào đó đang giữ lại. Đừng làm điều đó, thưa anh em, đừng làm điều đó!

...Các thiên sứ đang nán lại gần,

Những lời cầu nguyện dấy lên từ những tấm lòng rất yêu dấu; Hỡi kẻ lang thang, hãy đến.

(Bây giờ thật...)

284 Hãy lắng nghe, thưa bạn. Anh chị em tin rằng Đức Thánh Linh, qua tuần này, đã chứng minh rằng Ngài phán ở đây không? Chúng ta hãy xem bàn tay của bạn. Nên có nhiều điều này nữa, hoặc nhiều hơn nữa. Tôi cảm thấy Cảm giác đó. Đấy, Ngài không...Tuy nhiên có điều gì đó sai trật. Tốt hơn là đến.

285 Hãy nhớ, tôi không thể—tôi không thể ép buộc anh em đi ngược lại ý riêng của mình. Nhưng tôi tin rằng đây có thể là lúc, tất cả những gì anh em mong đợi, nó có thể sắp xảy ra ngay bây giờ. Và đây có thể là, tôi hy vọng nó không phải, nó có thể là lần cuối cùng anh em sẽ được gọi. Hãy nhớ, Ngài sẽ không tranh đấu mãi. Ngài sẽ gọi, rồi Ngài sẽ từ bỏ anh em, không bao giờ đến nữa.

286 Tại sao bạn không đến ngay bây giờ? Mời bạn lên đây và chỉ đại diện cho chính mình trước Đức Chúa Trời? Nói, “Tôi sẽ đứng.

Tôi sẽ nhận lấy con đường đó. Tôi không hổ thẹn. Tôi thuộc về giáo hội, nhưng tôi muốn cả thế giới biết rằng tôi sẵn sàng tiếp nhận Đấng Christ trong lòng tôi, Đức Thánh Linh. Bây giờ tôi đang đến để làm điều đó. Tôi đã sẵn sàng để xếp vào hàng, là một Cơ-đốc nhân thực sự, một quý bà đích thực, một người đàn ông đích thực.” Bạn sẽ đến chứ? Chúng ta sẽ chỉ chờ đợi. Đi ngay xuống, đứng thế, ra khỏi ban công và lối đi. Hãy xuống đây, cứ đứng lên.

²⁸⁷ Thưa bạn, tôi có thể không bao giờ gặp lại bạn phía bên này của thì giờ tuyệt vời này. Nhưng nếu tôi không, hãy nhớ, tôi sẽ vô tội bây giờ, Đấng Christ cũng vậy. Ngài đã xác nhận chính Ngài với anh em. Anh em sẽ thấy Ngài làm điều tương tự trong chốc lát. Tốt lắm. Bây giờ hãy đến, nhận lấy chỗ đứng của mình.

²⁸⁸ “Tại sao,” anh em nói, “Anh Branham, anh đang phán xét tôi.” Không, tôi không.

²⁸⁹ Tôi đang phán xét Cảm giác này ở trong tôi, đấy. Có Điều gì đó ở trong đây, nói, “Ồ, còn nhiều hơn thế nữa. Còn nhiều nữa.” Thấy không?

²⁹⁰ Bây giờ anh em nói, “Ồ, tôi, tôi đã gia nhập giáo hội, Anh Branham à. Tôi là người Ngũ Tuần. Tôi—tôi—tôi không...” Tôi không đang nói điều đó, thưa bạn. Tôi không hỏi điều đó, chút nào.

Tôi đang hỏi, “Bạn đã có Sự sống của Đấng Christ chưa?”

²⁹¹ Và anh em nói, “Anh Branham, tôi đã nói tiếng lạ.” Tốt đấy. Nhưng đó vẫn không phải là những gì tôi đang hỏi.

²⁹² Anh em nói, “Anh Branham, tôi chưa bao giờ làm hại ai.” Đó vẫn không phải là những gì tôi đang hỏi.

“Có phải Sự Sống của Đấng Christ ở trong anh em không?”

²⁹³ Đừng mất cơ hội, thưa bạn. Đừng, đừng, đừng làm thế. Sẽ là lúc anh em...Khi cái chết ập đến với anh em, lúc đó đã quá trễ. Đừng làm điều đó. Xin đừng.

²⁹⁴ Bây giờ chúng ta có rất nhiều người ở đây ngay bây giờ, tôi sẽ phải dành một ít chỗ cho một số người nữa. Tôi sẽ cầu nguyện cho những người này, và rồi chúng ta có thể đi vào, vào trong một căn phòng ở đó để chúng ta đến đặt tay trên họ, nhận lãnh

Đức Thánh Linh. Và rồi chúng ta sẽ cầu nguyện ngay bây giờ cho những người này.

Anh em cúi đầu một lát.

²⁹⁵ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, đây là những người cúi đầu ở đây, đó là những người nam và những người nữ, họ là những người bị ràng buộc vào cõi Đời đời. Họ, họ phải đi, chúng con biết điều đó. Và chúng con thấy những trận động đất, điều đó, và thế giới ở trong vị trí của nó bây giờ. Và thấy Đấng Christ đến với chúng con và làm những điều mà Ngài đang làm, và thấy Sứ điệp, Lời đi ra ngay, và rồi thấy Ngài đến ngay đằng sau Nó và chứng thực Nó là Lẽ thật, biết mọi bí mật của lòng. Và những người này bây giờ đã tiến lên để làm chỗ đứng. Họ không thể làm điều này một mình. Họ đến bởi vì họ được dẫn dắt để đến.

²⁹⁶ Và, Cha ôi, con đang dâng lời cầu nguyện cho họ ngay tại đây. Không chỉ vì sự cứu rỗi của họ, để được cứu, nhưng họ có thể được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin cho mỗi người đang đứng đây được đầy dẫy Thánh Linh, và xin cho từ đây đến một sự phục hưng qua đất nước này, điều đó sẽ làm rúng động cộng đồng này và khắp đất nước này. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

²⁹⁷ Và mọi giáo hội, và Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, giáo hội của Đấng Christ, Lutheran, bất kể nó có thể là gì, xin cho họ đến một sự phục hưng, Chúa ôi, của những người này sẽ trở lại với Đức Thánh Linh thực sự bày tỏ Đức Chúa Trời trong đời sống của họ. Xin nhậm lời, Cha ôi. Họ là của Ngài bây giờ, và con dâng họ cho Ngài. Bây giờ chúng con sẽ đem họ vào và đặt tay trên họ, lạy Chúa, để họ có thể nhận được Đức Thánh Linh. Nhân Danh Chúa Jêsus.

Bây giờ trong khi tất cả chúng ta cúi đầu xuống.

²⁹⁸ Tôi đang yêu cầu nhóm này bây giờ, hãy đi theo người đàn ông này ngay tại đây bên cạnh các bạn, để anh ấy hiểu được, chúng ta đến lại với anh em trong phòng ở đây. Chúng ta có một chỗ ở trên đây để anh chị em quỳ xuống; chúng tôi đến đặt tay trên anh chị em, để anh chị em nhận lãnh Đức Thánh Linh. Và nếu bạn đau ốm, bạn sẽ được chữa lành. Và bất cứ điều gì bạn

cần, hãy đi ngay tại đây bây giờ. Chúng tôi có thể đến ngay với các bạn. Còn nhiều hơn nữa phải đến, nhưng họ—họ thì một ít... Không có chỗ cho họ đứng. Chúng tôi chỉ muốn làm phòng đôi này; đúng, đi ngay vào đây, đến bên này—bên này ở trên đây. Đúng vậy. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

299 Bây giờ, với những người còn lại ở đây bây giờ; khi họ di chuyển ra ngoài, tại sao các bạn không di chuyển ngay lên đây bây giờ một lần nữa, để cầu nguyện. Và chúng ta lấp đầy chỗ này lần nữa, quanh đây bây giờ.

300 Chúng ta sẽ vào đó để nhận phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Chúng ta đang đi vào.

301 Sau khi chúng ta đã thấy sự nhận dạng của Chúa Jêsus ở đây trước chúng ta, tuần này, và biết vượt ra ngoài bóng dáng của sự nghi ngờ, rằng đó là Ngài ở đây. Bây giờ hãy nhớ, cùng một Đức Thánh Linh, cùng một Chúa Jêsus sẽ nói cho tôi biết vấn đề xảy ra với những người đó là gì, họ đã ở đâu, họ là ai, họ đến từ đâu, điều gì sẽ xảy ra với họ. Và anh em biết nó không bao giờ sai một lần; và nó sẽ không bao giờ, sẽ không bao giờ. Cũng chính Đức Thánh Linh đó đã bảo tôi làm điều này. Đúng vậy. Tôi đang làm điều đó bởi sự lãnh đạo của Đức Thánh Linh.

302 Bây giờ trong lúc này, ngay khi nhóm này đi ra trong căn phòng khác này ở đây, trước khi chúng ta đi qua đó, chúng tôi muốn anh em đến bây giờ. Anh em ở đây, hãy đến, di chuyển lên đường này bây giờ. Những người còn lại trong các bạn ở đây muốn làm phép báp-têm bằng Thánh Linh, mời các bạn đến ngay bây giờ. Di chuyển lên đây một đường. Xin Chúa ban phước cho anh, anh bạn trẻ. Và nếu một số người trong anh em bị đau ốm, và không được đầy dẫy Đức Thánh Linh, tại sao anh em không đến nhận Đấng Christ, hãy tiếp nhận Ngài và rồi bạn sẽ đứng vững hơn tối nay.

303 Người phụ nữ này thật sự bị đánh gục bởi sự... bà ấy bị thuyết phục như thể bà ấy không thể chịu đựng được điều đó. Họ đang giúp bà ấy vào phòng. Đến đây nào, các bạn, kế tiếp của các bạn ở đây bây giờ. Có rất nhiều chỗ đứng xung quanh bây giờ. Tiếp tục lên, các bạn là những thành viên giáo hội, những người Giám Lý, những người Báp-tít. Chúng tôi không yêu cầu bạn...

³⁰⁴ Hãy lắng nghe, thưa các bạn, tôi biết họ nói, “Ngũ tuần, họ đã tổ chức lễ ngũ tuần.” Điều đó sai.

³⁰⁵ Ngũ Tuần là một kinh nghiệm. Những người Giám Lý hiểu được Nó. Những người Báp-tít hiểu được Nó. Tất cả họ đều có được Nó. Ngũ Tuần không được tổ chức. Đó là một kinh nghiệm. Và nếu anh em chưa có kinh nghiệm về lễ ngũ tuần, hãy đến nhận lãnh Nó bây giờ. Hãy nhớ, nếu anh em tin tôi là đầy tớ của Ngài, tiên tri của Ngài, hãy nhớ, có một phép báp-têm chân thật bằng Đức Thánh Linh. Ngay giữa tất cả sự cuồng tín, vẫn có một Đức Thánh Linh chân thật, một Sự sống chân thật. Anh em đến, hãy tin Điều đó ngay bây giờ.

³⁰⁶ Mời các bạn đến trong khi chúng ta hát chỉ một, hai câu nữa của bài hát này, để tôi có thể chắc chắn rằng linh hồn tôi trong sạch khi tôi rời thành phố này bây giờ, máu sẽ không dính trên nó? Tôi biết Ngài đang phán với những người khác. Tại sao bạn không đến?

“...-phục” bây giờ đến...ngày nay;

Xin Chúa ban phước cho cậu, cậu bé. Xin Chúa ban phước cho tất cả các bạn đang đứng ở đây bây giờ.

“A-l...” (Đúng vậy. Hãy đến.) “...-hầu như thuyết phục,”

³⁰⁷ Tiếp tục, từ bất kỳ phía nào của tòa nhà. Bên ngoài, bên trong, các bạn công, bất cứ nơi nào, đi xuống ngay bây giờ, ngay dưới đây. Hãy nhận lấy vị trí của mình cho Đấng Christ. Đừng hổ thẹn về Ngài. Nếu bạn sắp chết; điều gì sẽ xảy ra nếu bạn cảm thấy tim mình đập loạn nhịp ngay bây giờ? Và, hãy nhớ, Đấng đó đang nói với anh em, Ngài nắm giữ tấm lòng anh em trong tay Ngài. Ngài biết bí mật của lòng bạn. Tôi nói điều đó trong Danh Chúa, có nhiều người nữa ở đây sẽ đến. Tại sao bạn không đến? Bạn nói, “Có phải là tôi không, Anh Branham?” Vâng, đó là bạn. Nếu bạn không tích cực, đừng mất cơ hội.

...rất yêu dấu; Hỡi kẻ lang thang, hãy đến.

“Hầu như thuyết-...” (Chính là điều đó. Chính là điều đó.) “...-phục,” mùa gặt...

Đúng vậy, mùa gặt sắp trôi qua. Đến nào.

“Hầu như...”

³⁰⁸ Một ngày nào đó, sẽ quá trễ. Đừng chờ đợi một giờ nữa, một phút nào nữa. Hãy đứng lên và đi tiếp. Hỡi chàng trai trẻ, hãy mang theo bạn gái của anh. Mang theo bạn trai của bạn. Mẹ, mang bố đến. Đi nào, ngay bây giờ, mọi người. Quý bà trẻ tuổi, quý ông trẻ tuổi, bất kể quý vị là ai; cụ ông, cụ bà, tiếp tục. Đây là nó. Nếu anh chị em già, hãy nhớ những gì tôi vừa chỉ cho anh chị em, bằng Kinh Thánh, các bạn sẽ được thay đổi nếu các bạn chỉ tiếp nhận Dòng dõi Áp-ra-ham.

...là nhưng thất bại!

Thật buồn, thật buồn, tiếng than khóc cay đắng

đó: “Hầu như, nhưng đã mất!”

Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu.

³⁰⁹ Lạy Chúa Jê-sus, Ôi Đức Chúa Trời, xin dò xét mọi tấm lòng. Xin tìm kiếm mọi người, Đức Thánh Linh Vĩ đại. Ôi Chúa, xin đừng để nó vô ích với điều này, dù chỉ một người. Xin cho mọi người, mọi người, Chúa ôi, được cứu. Đừng để một người nào trong họ đi lạc, Chúa ôi. Con tuyên bố họ, trong Danh Chúa Jê-sus, vì—vì những viên ngọc trên mũ triều thiên của Chúa con, ờ, Sự Hiện diện của Ngài ở đây bây giờ, Trụ Lửa vĩ đại đang di chuyển khắp tòa nhà, quét qua những tấm lòng. Con cầu xin, Đức Chúa Trời ôi, để tấm lòng đó sẽ mở ra khỏi xiềng xích, và sống lại và đến với Chúa Jê-sus Christ một cách êm dịu, thưa, “Lạy Chúa, tất cả những gì con có, con đây. Xin nhận lấy con và hun đúc con, Chúa ôi, trong nhà hun đúc vĩ đại của Ngài; và đổ đầy con, và làm cho con trở nên con trai hay con gái của Đức Chúa Trời.” Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin cho điều này được nên.

³¹⁰ Trong khi chúng ta tiếp tục hát một câu nữa, mời bạn? Rồi chúng ta sẽ phải kết thúc bây giờ, nhanh chóng, bởi vì chúng ta phải đi qua đây với những người còn lại.

“Hầu như thuyết...”

³¹¹ Hãy đến bây giờ. Hãy đến ngay bây giờ, mời bạn? Xin Chúa ban phước cho con, con yêu dấu. “Trong miệng con trẻ, Ngài nhận được sự ngợi khen.”

Ồ, “Hầu như bị thuyết phục,” ờ, đừng quay đi;

Chúa Jêsus...

³¹² Đó là Ngài đang mời gọi anh chị em, đang phán với tấm lòng của anh chị em. “Không biết có phải tôi không?” Nếu có một chút nghi ngờ, hãy đến!

...đang nán lại gần,
 Những lời cầu nguyện dấy lên từ những tấm
 lòng rất yêu dấu; Hỡi kẻ lang thang, hãy đến.

³¹³ Chúng ta hãy cúi đầu bây giờ, trong khi những người này sẵn sàng. Bây giờ khi anh em đứng ở đây, cứ nhìn xuống. Anh em nhớ, anh em phải đến bằng cách nói...sự rung động nào đó của Điều gì đó bên trong anh em, nói cho anh em biết có điều gì đó không ổn trong đời sống của anh em. Tôi ngưỡng mộ chỗ đứng của anh chị em. Hãy nhớ, Chúa Jêsus đã phán, “Nếu các người hổ thẹn về Ta trước mặt con người, Ta sẽ hổ thẹn về các người trước Cha Ta và các Thiên sứ thánh. Nhưng kẻ nào sẽ xưng Ta trước mặt thiên hạ, thì Ta sẽ xưng người đó trước Cha Ta và các Thiên sứ thánh.”

³¹⁴ Và bây giờ có khá nhiều người ở đây bây giờ, sẵn sàng để cầu nguyện với chúng ta bây giờ, rằng anh em sẽ được cứu và đây dấy Đức Thánh Linh. Chỉ nói với Ngài rằng bạn hối tiếc vì những gì bạn đã làm, và bạn sẽ là một Cơ-đốc nhân từ bây giờ, bởi ân điển của Ngài, và các bạn muốn phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh sẽ dẫn dắt các bạn đi suốt cuộc hành trình của đời sống.

³¹⁵ Lạy Cha Thiên thượng, họ là những viên ngọc trên mão triều thiên của Ngài. Họ không thể đến, họ không thể đến, trừ phi Điều gì đó đã cảnh báo họ. Và Ngài đã phán, “Không ai có thể đến nếu Cha Ta không kéo đến. Và tất cả những ai mà Cha đã ban cho Ta sẽ đến.” Và ở đây họ đến, bởi Điều gì đó bảo họ đến. Thế thì Ngài đang bắt đầu một công việc, Chúa ôi. Con cầu xin Ngài làm cho xong điều đó, tối nay, trong họ, Chúa ôi, bằng cách làm cho họ trở nên những con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Xin ban cho điều đó. Xin cho không một người nào trong họ bị hư mất. Con dâng họ cho Ngài giờ này như những chiến tích của Lời Ngài và sự Hiện diện của Ngài. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

³¹⁶ Bây giờ hãy trở lại ngay trong phòng, cho đến khi chúng tôi

có thể đến với anh chị em. Đi về phía bên phải, ở đây. Những người chỉ chỗ ngồi sẽ dẫn anh chị em trở lại ngay.

317 Và bây giờ—bây giờ tôi tự hỏi nếu những người làm việc cá nhân bây giờ sẽ đến, đi theo những người này ngay trong, nhiều người trong số những người làm việc cá nhân từ các giáo hội khác.

318 Quý vị mục sư truyền đạo muốn trở lại đó với chúng tôi bây giờ, để tìm hiểu xem điều này có được thực hiện đúng hay không, anh em đến, hãy trở lại với chúng tôi. Hãy đến, quỳ gối với dân sự của mình, để họ nhận lãnh Đức Thánh Linh. Mỗi người, đến ngay với...Quý vị mục sư truyền đạo, bất cứ ai trong quý vị, Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, cho dù anh em là ai, hãy đến. Anh em được mời. Hãy đến với những người này.

319 Và anh em những người làm việc cá nhân từ các giáo hội khác nhau, mà biết cách cầu nguyện với mọi người, đặt tay trên họ, hãy đến bây giờ. Những người này được—được đặt vào tay anh em; họ là những chiến tích của Lời. Xin mời các bạn đến vào lúc này, những người làm công tác cá nhân của các bạn, và quay trở lại, trước khi chúng ta thay đổi buổi nhóm ở đây chỉ một phút. Hãy đến bây giờ, di chuyển ngay vào. Tốt lắm. Đi trở lại ngay trong phòng, rất nhiều chỗ ở đó bây giờ. Hãy quay lại ngay và làm mọi thứ có thể để giúp đỡ những người thân yêu này. Ở đó, Chúa Jêsus đã mang họ đến; Ngài đã bắt họ vào lưới Phúc âm. Bây giờ anh em đưa họ trở lại đó và chúng ta hãy cầu nguyện với họ, để Đức Chúa Trời sẽ đổ đầy mỗi người trong họ bằng Đức Thánh Linh. Đóng các cánh cửa lại, ở ngay đó cho đến khi nó xảy ra. Ngài đã hứa Điều đó sẽ làm nó. Và Ngài đã hứa điều đó, và Ngài sẽ giữ lời hứa của Ngài. Ngài đúng như lời hứa của Ngài, khi xuất hiện ở đây trước chúng ta.

Lạy Chúa, xin ban phước cho họ!

320 Thưa các mục sư, quý vị có ở đây không? Những thầy giảng, những giáo dân, quan tâm đến việc quan sát hay làm cho mọi người nhận lãnh Đức Thánh Linh, chức vụ của anh em bây giờ, hãy đi với họ, đứng bên cạnh dân sự của anh em, anh em là những người được huấn luyện tốt có kinh nghiệm với Đức Thánh Linh; và các chị em những người phụ nữ được đào tạo bài bản

mà biết điều đó có ý nghĩa gì, các chị em trở lại với các chị nơi họ đang ở đó. Anh chị em biết điều gì để làm, hãy ở lại với họ bây giờ. Ngay bây giờ là lúc dành cho các bạn. Đây là khi nhiệm vụ của anh chị em. Đây là thái độ của các bạn, bây giờ để đi. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Đúng vậy. Cứ thế chỗ của mình và đi ngay vào với họ ở đó, và ở lại đó và chắc chắn rằng—rằng nó được thực hiện, và được thực hiện đúng. Hãy ở lại đó cho đến khi anh chị em thấy sự êm dịu của Đấng Christ trong mỗi người trong họ. Đức Chúa Trời sẽ tán dương anh chị em vì điều đó. Amen, và a-men.

Ồ, tôi thích điều đó. Chỉ cần nhìn những gì đã trở lại trong đó!

³²¹ Có người nào nữa ở đây mà không đi vào, mà nên đi vào không? Nếu có, anh em sẽ đứng dậy và đi theo những người làm việc cá nhân này ngay chứ? Làm điều đó, được không? Nếu có người nào ở đây mà—mà không cảm thấy rằng—rằng anh em thật sự nơi anh em nên ở.

³²² Bây giờ, hãy nhớ, thưa anh, chị em, tôi—tôi không thể làm cho điều này xảy ra. Đây, Đức Chúa Trời là Đấng Mà làm những điều này, không phải tôi. Bây giờ tôi cầu nguyện để Đức Chúa Trời sẽ ban những điều này cho anh chị em, và ban cho anh em một—một—một kinh nghiệm về phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.

³²³ Tất cả các bạn là những người yêu mến Đức Chúa Jêsus, và muốn đi vào và cầu nguyện, hãy quay lại đây bây giờ và cầu nguyện với những người này. Được chứ? Cảm ơn các bạn. Cảm ơn anh chị em, rất nhiều.

³²⁴ Anh chị em biết đấy, khi tôi thấy những người làm việc cá nhân đi với nhiều người, tôi có...Tôi muốn nói điều này về những người ở đây, để chứng minh những gì các bạn được tạo ra. Tôi đã đi đến những nơi, thậm chí, và những người được cho là những người đầy dẫy Thánh Linh, và thấy những lời kêu gọi tin nhận được thực hiện, và, tại sao, anh em không thể kêu gọi mọi người đi vào với bất cứ ai, để cầu nguyện với họ. Đây, điều đó cho thấy đó là *I-ca-bốt*, “Thánh Linh của Chúa đã lia khỏi.” Thấy không?

Nhưng khi anh em thấy sự sốt sắng đó và Lửa và sự khao khát, và mong mỗi những linh hồn con người!

³²⁵ Anh em để ý, trong suốt tuần lễ, tôi đã dành thời gian của mình, và quan sát sự phân biệt và những điều như thế, rằng dân sự sẽ nắm bắt được điều đó và nhận ra Đức Thánh Linh ở gần, rồi thực hiện sự kêu gọi tin nhận đó. Quý vị mục sư truyền đạo hiểu tôi đang làm gì không? Hãy xem, để thực hiện sự kêu gọi tin nhận bây giờ khi họ đã tin chắc, bây giờ hàng trăm người trong họ đang ở trong đó bây giờ để nhận lãnh Đức Thánh Linh. Và nhiều người đã đi vào với họ, để cầu nguyện với họ.

Bây giờ nếu có người nào khác ở đây, để...

³²⁶ Tôi sẽ nói điều này, rằng anh em đã thấy sự Hiện diện của Đấng Christ, tuần này, chứng thực chính Ngài ở đây. Anh em đã thấy Ngài.

³²⁷ Và bây giờ hãy nhớ, rằng, không có máu sẽ đổ trên tôi vào Ngày đó, nếu đó là ngày mai. Nó sẽ xảy ra, một trong những ngày này. Chỉ nên nhớ, chúng ta sẽ đứng Ở đó. Cho dù bạn là ai, bạn sẽ đứng Đó, dù thế nào đi nữa. “Đã từng được chỉ định cho con người phải chết, và sau đó là sự Phán xét,” và chúng ta sẽ đứng Ở đó.

³²⁸ Bây giờ nếu bạn không hoàn toàn chắc chắn rằng bạn có Đấng Christ, Đức Thánh Linh trong lòng bạn, và Ngài đang chứng thực chính Ngài trong đó, với tình yêu thương và sự bình an và sự vui mừng và những bông trái của Thánh Linh, và Sự Sống của Đấng Christ đang sống trong anh em, thế thì, hãy nhớ, huyết của anh em không ở trên tay tôi. Ngài cũng sẽ không có tội, bởi vì Ngài đã hiện ra trước anh em, và đã tỏ cho thấy chính Ngài ở đây một cách chính xác với lời Kinh Thánh. Bao nhiêu người sẽ chứng kiến điều đó, bằng cách giơ tay lên, nói, “Tôi đã thấy Điều đó tuần này”? Đúng thế, đấy, thế thì chúng ta không có lỗi. Chúng ta không có lời bào chữa.

³²⁹ Bây giờ có người nào muốn, một người nữa muốn đến không? Để tôi có thể nói, khi thì giờ của tôi sẵn sàng để rời khỏi đây ngày mai, nếu Chúa muốn, Tôi có thể thưa, “Con tự do khỏi

tất cả máu từ sự phục hưng đó. Con đã làm hết sức mình, Chúa ôi. Con giao phó điều đó cho Ngài. Bây giờ Ngài chỉ...mỗi người.”

³³⁰ Bây giờ bao nhiêu người ở đây, đó là người đau ốm và có nhu cầu bây giờ, và muốn cầu nguyện cho chính mình, chúng ta hãy xem anh chị em giơ tay lên. Được rồi, khấp tỏa nhà.

³³¹ Bây giờ tôi sẽ yêu cầu anh chị em làm điều gì đó cho tôi. Bây giờ các bạn là những người tin chứ? Bây giờ tôi muốn anh chị em làm điều gì đó cho tôi bây giờ. Hãy đặt tay lên nhau. Cứ đặt tay lên nhau, và bây giờ, hãy xem, tôi muốn anh chị em cầu nguyện, chỉ cầu nguyện.

³³² Bây giờ hãy nhớ, tất cả những người sẽ đến trong hàng cầu nguyện ngày mai, phải có mặt ở đây sớm, và có thể cầu nguyện. Hãy nắm giữ nó trong tay khi đến giờ xếp hàng bây giờ. Nếu anh chị em có một người thân yêu, anh em Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, bất kể anh em là ai, nếu anh em có những người đau ốm, mà, anh—anh em đến ngay với họ, đến ngay trong hàng với họ. Hãy đến lấy thẻ cầu nguyện cho anh em, bởi vì...Thế thì hãy mang thẻ cầu nguyện ngay trong hàng; những người giữ trật tự sẽ lấy nó lên. Họ sẽ đến gần và cầu nguyện cho.

³³³ Tôi tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm một số điều vĩ đại ngày mai. Tôi hy vọng Ngài là vậy. Đó là lý do tôi kêu gọi tin nhận, làm mọi thứ tôi có thể, để được ơn Ngài.

³³⁴ Bây giờ trong khi tất cả chúng ta cúi đầu, và tất cả anh chị em đang cầu nguyện cho nhau. Bây giờ Kinh Thánh nói, “Những dấu hiệu này sẽ theo sau những người tin.” Bây giờ anh chị em hãy cầu nguyện cho người đàn ông hay đàn bà mà mình đang đặt tay trên, vì họ đang cầu nguyện cho anh chị em. Hiểu không? Đừng cầu nguyện cho chính mình. Hãy cầu nguyện cho họ. Hãy đặt tay lên nhau, và cầu nguyện. Cứ đặt tay. Đúng vậy.


³³⁵ Bây giờ hãy cầu nguyện theo cách anh chị em làm trong nhà thờ của mình. Hãy nói, “Lạy Chúa Jêsus, xin chữa lành người chị, tội nghiệp, yêu dấu; người anh em đáng thương này, yêu dấu; bất kể đó có thể là ai. Họ đau ốm, Chúa ôi. Và con—con là người tin, và con sẽ làm theo Lời Ngài. Và Lời Ngài đã phán, ‘Những kẻ tin sẽ có những dấu lạ này. Nếu họ đặt tay trên người đau, người đau sẽ

bình phục.’ Và con đang đặt tay trên người đau, người đau này, người anh em đau ốm này, người chị đau ốm này. Con—con—con cầu nguyện, Chúa ôi, rằng Ngài sẽ xác nhận Lời Ngài, và dấu hiệu sẽ đi theo, và họ sẽ được chữa lành.”

³³⁶ Lạy Chúa Jêsus, con cầu nguyện cho họ, và cho những chiếc khăn tay này; rằng, trong Danh Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, để Ngài sẽ chữa lành mọi người ở trong sự Hiện diện Thiêng liêng.

³³⁷ Ó Sa-tan, ngươi đã thua trận. Họ đã thấy sự Hiện diện của Đấng Christ. Họ đã nghe Lời Ngài, đã thấy Nó được bày tỏ. Tội nhân ở trong đó, tìm kiếm sự cứu rỗi. Ngươi đã thua trận. Hãy ra khỏi những người này, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Hãy lìa khỏi họ, hầu cho ngươi không làm khổ họ nữa.

³³⁸ Và hãy để Đức Chúa Trời trên Trời khiến họ sống lại, với sự sống lần nữa, và có một sức khỏe tốt và sức mạnh. Xin cho họ những người đang giữ thẻ cầu nguyện thậm chí không cần đến trong hàng cầu nguyện, ngày mai. Cầu xin Đức Thánh Linh cứ đẩy lên nhóm người này, và chữa lành mỗi người trong họ vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.

Bây giờ cứ tiếp tục, thưa anh em. 

64-0404 Giê-hô-va Di-rê #3
Vườn câu lạc bộ 4-H
Louisville, Mississippi Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org